

1864-65

25th Anniversary

6-20

திருச்சு

சிறுநாடபலம்

அருணகிரிநாதரால் அருளிச்செய்ப்பட்ட

கரதாரதாதி என அநா லுக்கு

யாழ்ப்பாணத்தின்

வலைவரகா

திரு

குழந்தைவேற்பிள்ளை

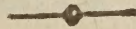
கேட்டபடியால்கதிராகாமா

எகாம்பா உபாத்தி யாயால்

இயற்றின நூதனஉடைகொழுமபச்சிறு

பதிபட்டது இரத்தாட்சிவருடம ஆவணியீ

ஆசிரியம்

சோபெறுமிலவகையிற் சிறுநதவலவையின்ன
ளாபெறவருணணி லெழுங்குலச்சிளோமணி
திருமேனிலுள்ளனமா தேவியாரசெய்தவம்
இருழுவருளொளி யே அமாணிகமவேள
மெயவளங்கூ வியாபார மேனமையினு
வையக்கொழுமபிரது வாங்கியி னூக்கராள்
எயதலு மிருப்பு மெண்ணுமபருவாயின்
இவ்வகைச்சிறப்பா றிகையாச்செய்தான
உளந்தைவேற்கணணிய ருவரதுமா லுருவுறுங்
குழந்தைவேற்பிள்ளை யிருநூற்குணாகுடென
வளந்திகழகரதாரதாதி மாணபயனவகை
விளங்குசித்தாரத வேதாரத நன்னூல்விதி
அசுக்ருமபுரிசே காவயிர்கணபன்ன
நிக்ருவகையமபுகழிற் கதிராகாமாசெய
மிக்ருமெயத்தவந தமிழ்வினோதனேகாம்பாரு
செய்பினையாவருந தோருணா பொருடடே

திருச்சிற்றமபலம்.

கந்தா ஆந்தாதி

சாபடி.

வாணத்தாணை பயனைவிண்ணோரை மலர்க்காதது
வாணத்தாணை மகத்தவெனநென மைந்தனைததுவச
வாணத்தாணை துணையரத்தாணை வயலருணை
வாணத்தாணை திறைகொண்ட யானையை வாழ்த்துவனே

க.

ப த வு னை.

வாணத்தாணை	ஆயிராவது முள்ள இரத்தா
ஆயனை	பிரமணியும் [ணியும்
விண்ணோரை	தேவாகளையும்
மலர்க்காததுவாணத்தாணை	மலர்போலுங் கையிற்சங்
[ணை	குள்ள ஆரியையும்
மகத்தவெனநென மைந்த	யாகத்திலவென்ற சிவகுமா
	ரனும்
துவசவாணத்தாணை	கோழிக் கொடியுள்ள கந்
	தசவாமியை
துணையரத்தாணை	தம்பியாக மகிழ்ந்தவனும்
வயலருணை	வயல்குழும்ருணைச் சவாச
	னும்
வாணத்தாணை	கடல்போற் சேனையுள்ள
	கயமுக்காசாணை [கிய
திறைகொண்ட	வெற்றி கொண்டவனும்
யானையை	விககிணைசாணை
வாழ்த்துவனே	துதிப்பேன

நான், எழுவாய். வாழ்த்துவன், பயனில். விண்மு
றழி நாமங் குறிப்பிற் பெறப்படுந் துணைபாலணைத்
தும், எனத்தினால், நான், எனனும், எழுவாய், கொள்
ளப்பட்டது. மைந்தனை, நயந்தாணை, என்பவைகளில்,
இரண்டாவதை முதலாவதாகக், எண்ணுமமையிட்டு,
யானை, எனத்தினால், இருபேரொட்டாகக், உரைக்
ளியது, எவாக்கும் விளங்குமபோலுந், என ஆளிக்
கடவுள் வணக்கம், கூறல்.

உண்ணமுலை யுமைமைநதா சாணமபாருமிரசோ
உண்ணமுலை யுமைமைநதா சாணமருணை வெற்பாள
உண்ணமுலை யுமைமைநதா சாணாதன முமொபயில
உண்ணமுலை யுமைமைநதா சாணஞ்சாணுனககே.

உ.

உண

கன அபா லுண ணும

ஆ

பசுவுள்ள

முலை

முலையில்

உ

உந்தி

மை

மேகநிரமுள்ள அரிககும்

மைநது

வலிமைககும்

ஆசு

உவருககும்

ஆண

உணர்விடமான

அமபா

கடலிலசாருடைய

உ.யிர

பிராணனகளை

சோ

அநிரது

உள

(தேவா) மனதில்

நாம

அசசததை

உலையும

கெடுககும்

ஐ

சுவாமியே (கனினிதேவன

மைநதாசா

ஆடலையடிமையான அ

அண

நெருங்கின

நம

நமது

அருணைவெற்பாள

அருணைசலமுள்ளவள

உண்ணமுலையும

உணமையான கற்புககும்

ஐ

அழகிய

மை

மையானது

தா

பாரத

சா

அமபுபோ லுங்கண்ணின

ணகதினமும

கிருபைககும்

ஒப்பில்

உவமையில்லாத

உண்ணமுலையுமை

உண்ணமுலையுமையின

மைநதா

குமாரனே

சாணம

பதாமபுயங்களில்

சாண

அடைககலம்

உணககே

உனதிடம்

நான தோனடு எழுவாய், சாண பயனிலை, ஆகிறேன சொல்லெசசம். முலை, முலையென, ஓடைகளுரை மை, சாம, உவமையாருபோ மைததாசா, மைநதா சா, எனமெலித்தது. சோ, எனபது, வரிபுனைபதது, வரிநது, எனருடபோல, சோ தது, எனவினையெசசமாயிரது. உலையும, எனலும் தனகினை பிறவினையாயிரது. உனது, உணககூ, என, ஆருவது, நானகாவதாயிரது. உண்ண, உணகலம், என வபோல, வினைமுதலும் செயப்படுபொருளும் குனரின்.

திருவாவி னனகுடி பங்காளொன் முதிசேருரைச்

திருவாவி னனகுடிவாறா பங்குனது சோலைவாய

திருவாவி னனகுடி யோகநகுனது தொருடவசென்ற

திருவாவி னனகுடிகொண்டதன் காவரை செப்புமினே

௧

திருவாவி

நனகுடி

பங்காளா

எண்

முதிசே

உரைச்சதிர

உவாவின்ன

குடிவாறா

பங்குனது

சோலைவாய

திருவாவின்னகுடி

ளாகம்

குனதுதேரூடல்

சென்றதிர

உவா

இன்ன

குடிகொண்ட

தண்காவரை

செப்புமினே

இலகுமியினையாரான ஆரி
யையும [ம

நல்லமணியான உமையையு

வாமபாகமுள்ள சிவன

குறித்த

பழம்பொருளை

உரைத்த வித்திகளுள்

இனையோ னுடைய

தேவா கூடியிருக்கும்

திருப்பாங்குணரையும

திருச்செந்தியையும

திருவாவி னனகுடியையும

திருளாகத்தையும

திருவினையாடல் செயமலை

யிடங்கனையும

நெருங்கி முழங்கும்

யாண்களும்

சூரிய னும

தங்கிக்கொண்ட

குளிரமேகம்கூழ்பழமுதிர

சோலை மலையையும

புகழ்விராக

நீங்கள், எ. செப்புமின, ப. ஆவி, சோலைவாய, ஆகு
பேர். உரைச்சதிர, வினைத்தொகை, ஒரமுமிக்கது. கூ-
டி. குடி, எனக்குறுகிறார். சோ, வான, ஆடல், இன்
மொழித்தொகை, ஆறுதலங்கனையும்கூறுமென்பதே

செப்புநகவ சங்காபாலக தெயவவாவியம்பு
 செப்புநகவ சங்கரிமருகாவெனச சின்னமுன்னே
 செப்புநகவசம பெறுவார்கணுநதெயவயாண தினச
 செப்புநகவசம புண்புயன பாதிமென சென்னியவே

உ.

செப்புநகவ	இடபததை உயாததிய
சங்காபாலக	சிவருமானே
தெயவவாவி	தெயவீக சாவணவாவியின்
அம்புசெப்புநகவ	செந்தாமரைப பூவாசனே
சங்கரிமருகா	சங்கேந்தி மருகனே
எனசசின்னமுன்னே	என அநாகசா முதலாக
செப்பு	இசைக்கப்பட்ட
உங்கு	உவவிடத்தில்
அவசம	பாவசததை
பெறுவார்கணும்	அடைபவா கண்களையும்
தெயவயாண	தெயவதயாணியின்
தினசசெப்பும்	முலையாண செப்புகளையும்
கவசம	அங்கியாக (மியின்
புண்புயன	அணிபுயமுள்ள கந்தசுவா
பாதிம	பதாமபுயங்கள்
எனசென்னியவே	எனகொசையுள்ளன

பாதிம, எ. சென்னிய, ப. சென்னிய, வினாகுறிப
 புமுடி. செப்புநகவ, செப்புநகவ எனக் குறுகி
 டி. கணனும், கணும், எனக்குறைந்தது. தினசை ஒ
 பபடைத்தல்.

சென்னியமோகந தவிராமுதோகணடிகிரிவெண்ணைய
சென்னியமோகம்பட ஆதேனத தொனிசெயதபஞ்ச [ச
சென்னியமோகநதாம புனததேனபுணா தேவைத்தெய
சென்னியமோகம்பணிபபணியோகததேமொழிகெ[வச

ஈ.

சென்னி

சிரசில்

அம

கவகையும

ஒ

உயிரொழிரத

கம

தலைகளும

தவிரா

பிரியாதசிவனது

அமுதோகண

உணவானநஞ்சோ கணகள

திகிரி

சககாததிரகூம

வெண்ணெய

வெண்ணெயககூம

சென்னிய

சென்னியான கூததாமய

மோகம்பட

(பகை)மொககக ஆரி

உளதென

உளதென முசொல்ல

தொனிசெயத

ஆமபித்த

பஞ்சசென்னியமோ

பாஞ்சசென்னியமோ

கரதாம

சமுதது

புனததேன

தேனபோல மொழிதினைப

புனவளளி ராயகி

புணாதேவை

சேருஞ்செவவேளை

தெயவசசென்னி

தெயவசசோழன

அமோகம

தெளிவாய

பணி

வணங்கி

பணி

திருப்பணிசெயத

ளாக

திருளாகத தில

தேமொழிககே

மதிரமொழியாஞ்சு

அமுதோ, எ. கண, ப. பஞ்சசென்னியமோ, எ. கரதாம, ப. தவிரா, சென்னியன, எனபன, தவிரா, சென்னிய, என, மெய்கள குன்றில. தேன, மொழி, அனமொழித்தேவகை, பணி, ஆகுபோ. ஒ, கம வண ததொகை, ஒவன, ஒவகின, ஒவம எனவரும திகிரிககூம, வெண்ணெயககூம, என, நானகாவதும, எண்ணுமமைகளுமதேவககன. சென்னியன, குறிப்பு வணப பெயர். கண, கமி, களம, கமபு, எனககருதல்.

தேமொழியததம பெருவோரனைககன அ சேணுலகத
தேமொழியததரு சினங்காட்டவுணாச சேமகாத
தேமொழியததம புயமவாசுடினை சிரதவென்ற
தேமொழியததம பதினாலுக்குமரதித்ததொன்றே. ச.

தேமொழியததம

பெரு

ஒரனைகரு

அன அ

சேணுலகது

எமொழிய

தருசினம

காட்டவுணா

சேமகாததேம

மொழி

அததம

புயம

அவாசுடினை

சிரதவென்ற

தேமொழியததம

பதினாலுக்கும

அரதித்ததொன்றே

தேனபோலமோழிய மத

கேடக

[திராசின

உமஎன்றதரு

அரநாளில்

தேவருலகின

செல்வமகல்

தமமுனிலை

செலுத்திய வசாரா

ஆணமகாமுறைவிடமான

பொருத்தி கரும[கடவில்

கைகரும

புயங்கரும

அவாதலைகரும

சிதறவென்றிதொண்ட

பாமருவா இணைக்கப்ப

ட்ட பொருள்

பதினான்குலகங்கையும

ஒன்றாய்க் கடடிக் கொண்

டது

அததம, எ. அரதித்தது, பு. தேம, மொழி, அத
தம, அனமொழிததொகை. எமம, எம, என, இடை
ருறைததி. அரதித்ததொன்றே, எனல், புறங்காபோ
ல்ப பினமொழி நிலையல். வித்தின மாம்போலச சகத
தின சமடடியை மயினமுட்டைபோலத் தினனுள்ள
டககலால் பதினாலுக்கு மரதித்ததொன்றே, எனக் கூ
றினா. தன, என்பது, சாரியை. அன அ தேமொழி
யததம, எனக்கூட்டுக. இதனா குடியின் பெரு
மைகூறியது.

தித்தவித்தார மணித்தனாததேவா வணங்கமுன்போ
தித்தவித்தாரை மைந்தாசேர தூரகந்தா சிர தூவா
தித்தவித்தார முடையாராளுவெள்ளை தேக்கியன்பு
தித்தவித்தார தணிவீடுற துககசெவவனலே. ௫.

தித்த

வித்தார

அமன

நித்தனா

தேவாவணங்க

முன்போதித்த

தித்தாரை மைந்தா

சேர தூரகந்தா

சிர தூவாதித்த

தித்தார முடையார

அருளவெள்ளை

தேக்கி

அன்புதித்த

அத்தணிவீடுற

துக்கசெவவனலே

அவித்தார

மேலான

பிரபஞ்சவித்தா நிரையும

அச்சிதம்பாத்தில

நித்திய நடேசரை

தேவா வழுத்த

முன்னுபதேசித்த

தீக்காரத்திகேசான

சிருசசேரதிருகந்தசுவாமி

திலதசெங்கதிருள்ள

திவவள்ளிநாயகியுடையார

(என்னுள்ளே) சருணைக்க

புக்கடி

[டக]

நேயத்தெழுது

[ய

அக்கேவல முததியடை

துக்கசென்னமாயி தீயை

தணித்தருளினா

உடையார, எ. அவித்தார, ப. அனல், செயப்படு
பொருள். சிருபைக்கடலாரசென்னத்தீயைத்தணித்தார
என்பதாம். போதித்த, என்னும் பேரொச்சம், மைந்த
மொன்னும் போகொண்டது. தீத்த எனவும், வித்தார
மன்று எனவுங் கொள்க. தித்தவித்தார என்பதில் தித்த
என்பதற்கு வித்தாரமான நடேசரொன்பொருள் கூ
றல் சிறப்பின்மை யறிக. உவப்பினால், ஒருமைபன
மையாய்றும். சஞ்சிதாசுவாயி மொழித்தருளின்மை
கூறல். இதன் பொருள் விளங்குவதற்கு அவித்தார எ
ன்பதை மார்பி அரத்திலவைத்துப் பொருள் கூறியது

செவ்வரதிநீலப்புயமுருகா பத்தாசித்தமெயயிர்
 செவ்வரதிநீலத்தை யுருருளவாய திங்கடசேபுணர்த்
 செவ்வரதிநீலத் தொருபாகா போனரதினிச்சிரதியா
 செவ்வரதிநீலத்தினை முருகுத்திமிாமுமே. சா.

செவ்வரதி

நீலப்புய

முருகா

பத்தாசித்தமெயயில்

செவ

அரதிநீ

ல்தையுருருளவாய

திங்கடசேபுணர்த்

செவ்வரதி

நீலத்தொருபாகா

போனரது

இனி

சிரதியா

செ

வரதி

நீலத்தின

முருகுத்திமிாமுமே

நீடும

செவ்வரதிபுழையும

நீலோர்பலப்புழையுமணி

செவவேளே யுமபுயனே

அன்பாமனமெயயில்

நோராய

குடி கொளருநீ

(எனனை) கூடிகுகருணைதர

திருருவாய

இளம்பிறை எரதிய

செக்காமேகம்

நீலநிற மாதொருபாகமுள

ளசிவனை

நிகாதத்து

இனிமேல்

தியானியாதவா

செனமத்தின

கொடுமையான

மயல்போல

முடியாதவிருளம்

நீட்டிகுகும

இருள, எ. நீடும, ப. நிகழ்காலமுரது. நீலம், கா
 ரிய அக்குபோ. திமிாமும, இராதது தழீஇய எச்ச உ
 மமை. மாலையும, இலவும, வருததாது வருருளஎனல்,
 பேரினபம், உடமோள்.

திமிர்ததிமிர்த கதாங்ககோப செவவேல் கைவேல்
திமிர்ததிமிர்த கஞலாரதகவணாத தேனபெருகு
திமிர்ததிமிர்த தணயாவியாளு மெனசெவகனே
திமிர்ததிமிர்த கனலாயசரதன சீதளமே. எ.

திமிர்ததிமி

ரககதாங்க

கோபசெவவேல்

கைவேல்

திமிர

திமி

ரககஞலாரதக

வணாததேனபெருகு

உரதிமிர்ததிமிர்த

அத்திமிர

அத்தணயாவி

ஆளுமென சேவகனே

திமிர்ததிமி

கனலாய

சரதனசீதளமே

இருண்ட திமிங்கலமீனாக

இரககமுள்ள கடலை [கு

கோபித்த சேவவேலனே

கைவேலகளால்

திமிராக

குடி அகின்ற

அசுரஞல்காலனே

மலைத்தேன மிகுகின்ற

கணயாறுள்ள வரோ

தெய்வதயாணியொ

அவவளவே பிராணன

ஆளுங்கனென்ற வீரனே

பூசப்பூச

நெருப்பாயின்

சரதனத்தின குளிரமை

சீதளம, எ. கனலாய, ப. கைவேல், கைவேலால்
என, முன்னாவது, கருவிப பொருளில் வந்தது. உர
திமிர, அத்திமிர, எனபன, பொருளடியானவர்த வி
ணைகஞாபிப்புபபெயா. தாங்கம், அனமொழித்தொகை
திமிங்கலம், திமி, எனக்குறைந்தது. உவப்பிரபனமை
யாடி கூறினா. ஆசைமிகுதி கூறியது.

சீதனங்கோடு புயங்கைகொண்டா தந்திருமருகன
சீதனங்கோடு முடியாளா சேயதனக கேதுளவோ
சீதனங்கோடு னிதருமென்பா தொழு தேவீபெறுரு
சீதனங்கோடு கொடிவேன மயூருசிலையாசே அ.

சீ	இலக்குமியின்
தனம்	முலைஞ்ஞம்
கோடு	சங்கும
புயங்கை	புயத்தினுங் கையி னும
கொண்டா தந்திருமருகன	எந்திய வரிதிருமருகனும
சீதன	சந்தான து குறையும்
நம்	நமது
கோடு	குறையும்
முடி	முடி ததி [செவவேளுககு
ஆளாசேயதனககு	ஆளுகிறவா குமா னுமான
எதுளவோ	எப்பொருளு ள்ளன
சீ	சீ, இகழ்ச்சிக குறிப்பு
தனம்	பொன
கோள	குரத்தையும
துனி	பிண்கையும
தருமென்பா	தருமென்னுந் திறவா
தொழுதேவீ	வணங்குமவ ள்ளிராயகியாந்
பெறுரு சீதனம்	பெறப்படுகு சீதனங்கள்
கோடு	யாண்ககோடுகளும
கொடி	சேவா கொடியும
வேல்	வேலாயுதமும
மயூரம்	மயிலும
சிலை	லிலும
ஆசே	குறிஞ்சியினாசுமாம

சீதனம், எ. கோடுமுதலிய, ப. சீதன், என்பதில், ஆ
ருவதி, உருபும், பெயரு முடனொருககன். சீதனது
கோடு என விரியும். கோடு, வினைப்பெயர். முடி, மு
டி ததி என வினையெச்சமாய், ஆளா, எனனும வினை
குறிப்புப்பெயரில், ஆள, எனனும முதனிலை வினைகொ
ண்டது. சீதனங்கோடு முடியாளா, என்பதற்கு, சந்தி
ான, அந்நுலாவும், என்வும, அதுன்கோணுது ள்ள
முடியாளா, என்வும, பொருள் கூறல், சிறப்பினைமை
யறித. இதனால் உடைமை கூறியது.

சிலைமதனமபடு மாறெழுரு சேமயிலுச்சிட்டவெச
 சிலைமதனமபடு சிரதுவையிரதுவைச செயவதெனயான
 சிலைமதனமபடு காட்டுவா கேளிருரு செவமு நீச
 சிலைமதனமபடு தாமனாவாவி தாளசங்கமே கூ

சிலேடை.

சிலை	திருச்செங்கோட்டில்
செங்கழு நீர்	செங்கழு நீரும் [டாம
மதி, அனம, படு,	தேனு மன்னங்களு முண
தாமனாவாயே	தாமனாததடமே?
தாளசங்கமே	நிறைசங்கமே?
சிலைமதனமபு	வினமதனபாணங்கள்
அடுமாறெழும [லை	கொல்லுமபடிவரும்
சேமயிலுச்சிட்ட வெச்சி	சேமணியையுமயில் வாயா
	வெச்சி ரென ரலையும
மதனமபடுசிரதுவை [யான	கடைபட்ட கடலையும
இரதுவைச செயவ தென்	நிலவையு மென்செயவேன
சிலைமதன	கடிதலையுமசெருகையும
மபடுகாட்டுவா கேளிரும	சுரமுரமமிர செலுத்து
	[வா

செயவது, எ. என், ப. ஆரமுமை இன்ப முடகோள

சிலைமதனமபு	மலைமனததுணிவு
அடுமாறெழும [லை	அழிக்குமபடிதோன அம்
சேமயிலுச்சிட்ட வெச்சி	மககணமனைதொட்டாயும
மதனமபடு சிரதுவை [ன்	மயக்கமான வாசையையும
இரதுவைச செயவ தெனயர	மதியையுமென் செயவேன
சிலை மதனமபடு காட்டுவா	செவிமுதலியசத்தாதியை
கேளிரும	மிக நமமிர சோகரும்
சிலை	திருச்செங்கோட்டில் [ரும
செங்கழுநீர், அனபணா, நோகசசுத்திகரிககிறுவருணீ	
மதி, அனம	தேனமொழியன்ன இருவரும்
“படுதாமனாவாவி”	சுணமுகங்கைபதகமவமுமுன்னவாலியே
“தாளசங்கமே”	புலவாநிறைசங்கமே, என்

செவவேளை உருவகித்து, ஆனமராயகி, இப்பிரப
 ருச மயலொழித்துப பேரினப மருள, என் இங்காணக

தாளககாககணா வெனகண்டவேலன் நிசைமுகனமால்
தாளககாககணா யாமபாடநாடுதல் செய்யசங்க
தாளககாககணா காண்பான கைநீத்திசைவாரா பனிகக
தாளககாககணா வானீட்டுமைந்தா புத்திககொககுமெ.

ய.

தா

ளககாககணா

வெனகண்ட வேலன்

நிசைமுகனமால்

தாள

அககா

அககா

ஈ

யாமபாட நாடுதல்

செய்யசங்கதா

அளககா

அககணா

காண்பான

கைநீத்திசைவாரா

பனிககதா

அள

காககணா

வானீட்டும

மைந்தா

புத்திககொககுமே

நிலைபெற்ற

நிலைகமகாராகணா

வெனநவேலாயுதனை

அரிபாமனுகும

தாளான

ஆயிரங்கணானுகும

உருத்திராகமணரிசிவனுக

குருவாகியபாண [கும

நாமபுகழ்க்கருதல் [அம

செப்பமானசங்குகளகும

கடலின

அப்பாறகணாயை

காணுமபடி [ததிக்கும

கையானீரதிக கருதுவாராபு

சந்திரனை

பிடிக்க

கைபிள்ளைவ

ஆகாயத்தினீட்டும

சிறுவர்களின

புத்திககுநிகாரகும

நாடுதல், எ. ஒககும, ப. அளள, எனபது, அள, எனக குறைந்தது. நிலைகம, எனபது, தொடைநோ ககி, முதலில், இகாமும, நீரநில், அமமுங்கெட்டு, இடை, லகாம, ளகாமாய, ளககு, என்னாய, வருமொழி, அகாம, நிலைமொழி, உகாங்கெட்டு, அகககாமெய்யே ளி, ளககாககணா, என, முடிந்தது. புத்திஎனப்பதனை, நிசைவாரா, எனபதனோடுங் கூட்டுக. எண்ணுமமை தொக்கது. சுவாயியின பெருமை கூறல்.

திக்கதிக்கோடு படிபுடை சூததெளிபடபத
 திக்கதிக்கோடு எட்டக கடாடி செப்படைச்சத
 திக்கதிக்கோடு துறைத திறத்திற குறாகுறச்சத
 திக்கதிக்கோடு பறிததுகொடாதி சிறைபிறப்பே

யிசு

சூதத	சூபனமாவை
தெளிபடபததி	தெளிசுமபடபததிசே
கதது	தலைகளினமேல் [டனது
திக்கோடு	திச்சங்குள
உள்ள	பாயகிசு
தடகடல்	பெரியசமுத்திரத்தில
தடி	சங்கரித்த
செப்படைச்சததி	செவவேலையுதனே
கததிக்கோடு	பிதாதிக்கோடிய [னே
துறைத்திறத்திற	சமையத்திறந் கடந்தே
குற	திணையககுற
குறச்சததிக்கு	குறவளளிநாயகிக்கு
அத்திக்கோடு	யாணககொம்பை [னே
பறிததுகொடாதி	பிறங்குகொடுததமுதல்வ
திக்கு	எட்டுத்திக்கிதும்
ஒடு	செல்லுகிசு
சிறைபிறப்பே	சென்னகடடை
திக்க	திக்கக
படிபுடை	பூமியிசிறைத்திறுள

ஆதி, எ. புடை, ப. பிறப்பு, பொ. சூததனை, எ
 ன்பது, சூதத, என, கையுருபு தொக்கது. அத்தினகாம
 மகா முணியிலை, என்றதனால், கம, என்றதின மகாமெ
 ய்யும், அதுது, என்றதில், அகா உயிருநகெட்டு, கதது
 எனலாயிற்று. திக்கோடு சிறைபிறப்பு, எனவும், கதது
 தடகடல், எனவும் கூட்டுக. அரவனே, என்ப
 திறநிவாய, அரவ, எனநின்றது. சென்ன மொழித
 தருள வேண்டுமெனல.

சிறைவா வாமையிலேறிச் சிகரிதகாவரது
 சிறைவா வாமையில் கூப்பிடத் தானவா சேணுகொண்ட
 சிறைவா வாமையில் வாங்கிதன றேங்கழல் யாங்கழல்
 சிறைவா வாமையினொருசுடவே நின்முதேங்குவமே

யஉ.

சிறை	சிறைகரும
வா	வாமுமுள்ள
வாம	பாயகின்ற
மையிலேறி	மயின்மேலிவாரது
சிகரிதகாவரது	கொருசுமலை கிழியவாது
சிறை	கரையும
வா	வலியுமுள்ள
ஆமையில்	ஆமை வாசமான கடல்
கூப்பிட	கதறவும
தானவா சேணு	அசாராசேணுகள் [வம
கொண்டசிறைவா	கொண்டதேவாசிறைமீள
ஆம	திருத்த
ஈயில்	வேலையுத்ததை
வாங்கிதன	எவிய செவவேளின்
தேங்கழல்	பதாமபுயங்களை
யாங்கழல்	நாமமறரதுவிட்டு
சிறைவா	சிறியவைமபுலன்கள்
அவாம	இச்சிககும
மையின்	மயக்கமுள்ள
ஒருசுடனே	மனதுடன்
நின்முதேங்குவமே	நின்முதிக்ககிறோம

யாம, எ. தேங்குவம, ப, அவாவும, எனபது, அ
 வாம, எனவும, வாவும, எனபது, வாம, எனவும, கு
 றுகின். இல், கடல்ககாட்டலால், ஆகுபோ. அஃ மு
 தலிடை யொககுரு சருயமுன, எனரதனால், அகா,
 ககா முழிதர்தன, வாங்கி, இகாவிருதித தொழிபெ
 யா. தன, சாரியை. மறரதமைகூறல். அருகையிழரதோ
 ம என, இரங்கல், உட்கோள்.

தேவகாவனமும் மதகரிவேரதுடன்சோரத் விண்ணோ
தேவகாவனமுனை யவவேர்பணியெனுஞ் சேயிடமே
தேவகாவனமுந் தளநடையாயருசல் செண்பகப்பூந்
தேவகாவனமுந் கழுநீரில்குசியுஞ் செந்திலுமே யு.

தேவகு

ஆவன

அமமும்மத

கரிவேரதுடன்

சோரத்விண்ணோ

தேம

நாவல்

நமமுனை

அவவேர்பணி

எனுஞ்சேயிடம்

மேல்

தேவகா

அனமுந் தளந

டையாய

அருசல்

செண்பகப்பூ

தேவகாவனமும்

கழுநீரில்குசியும்

செந்திலுமே

நிறையும

பசுக்களுள்ள அரி

அழகியமும்மத முள்ள

அயிராவதவிரதிராநுடன்

கூடியதேவருடைய

பதிகளை

காப்பது

நமது கூாமையுள்ள

அவவேலுக்குப்பணி

என நருளிய சுவாமிதலம்

இனிமேல்

திகைத்து

அன்னமுமிரங்கும்

நடையாளே

அருசாலை

செண்பகமலரும்

தேனபழமுதிராசோலையும்

செங்கழுநீர்த் திருவில்குசியும்

திருச்செந்திலும் (யும

(காண்பாய)

நடையாய, எ. அருசல், ப. தேவகு, வினைதொ
கை, ஆவன, விண்குருநிப்புப் பெயர். தேம, அரு
பெயர். தேவகா, உடன்பாட்டு வினையெச்சம், தளா,
என்னும், வினைபொணடது. அம், நம், என்பன மக
ரமெய் கெட்டன. அனமும், எச்சவுமமை. இடம்
அணிதெனநல். காண்பாய, சொல்லெச்சம்.

செந்திலகத்தலா வாணுதல வேடிச்சிமுகபநா
செந்திலகத்தலா துண்டமெனனாநிளர சேயசநக
செந்திலகத்தலாசி தரதாணச சிறையிட்டவேர
செந்திலகத்தலா தூநிடுங்கேடு திவாகருளே

செம	சிவப்பாகிய
திலகத்து	திலகத்தையுடைய
அலர்	அகன்ற
வாள	ஒளிபெற்ற
நுதலவேடிச்சி	நெருநியுள்ள வள்ளிநாயகி
முக	முகமானது
பங்கசெம	செந்தாமரைப்பூ
தில	எள்ளினது
கத்து	குணியில்
அலர்	மு (னரசெவவேளே
துண்டமெனனாநிளரசே	முககெண் முமுருவகித்ததுநி
அசங்கசெந்து	அளவில்லாத சீவனகளை
திலக	விளங்க
தல	பூமியையும
நாசி	வான இராசிகளையும
தரதாண	படைத்தபிராமண
சிறையிட்ட	சிறைநிலைவாதி
வேடிச்செந்தில	வேலுளதிருச்செந்தியனே
கத்து	பிதருகின்ற
அலர்	பழியை
தூநிடுங்கேள்	சுநரம புறங்கூறுகின்றன
திதிவாகு	துதிக்கப்படும்புயங்களை
அருளே	நிறத்தருளவாய

செந்தில, எ. அருள, ப. வாகு, பொ. வேடுவிச்சி
வேடிச்சி எனவும், முகம், முக, எனவும், குறைந்த
ன, பங்கசெம, அருபோ, தலாசி, தலமும், இராசி
யும், எவ்விரியும். சிறையிட்ட, எனனும், பெயரசெம
செந்தில, எனனும், போடுகோண்டது. கூடலவினாதல்

திவாகா கன்னகொடைப்பாரி யென அழர்நீன வல்லோ
திவாகா கன்னபுகருழை வள ளிசெருகருவந
திவாகா கன்னசுகவாசக திறலவேல்கொடென்புந
திவாகா கன்னமறவியிடா துயிாச சேவலுககே யடு

திவா—கா

கன்ன

கொடைப்பாரி

என அ (என அ பல்லை)

உழல்

தீனவல

கா

திவா கா

கன்னபுர

குழை

வளளி

செருகரு, உா

அநதிவாரு

அரகன்ன

சுகவாசக

கா

கன்னமறவியிடா து

உயிாசசேவலுககே

திறலவேல்கொடு

என்புநதிவா

பகவி, லீகையுள்ள

கன்னனே

தியாகப்பாரியே

உருவகிததுககூறி

திரிபவரின

அருளுானவிருளை

ஒட்டுகின்ற

ஞானேதயனே

கன்னபுரமும

குண்டல்முமணி

வளளிநாயகி

களிகருமாபனே

செமமேக வழகுள்ள

சிவனசெவியில

மதுவாசகனே

சோரவாக

உயிணாரமனதிருடமுன

அதனைகாப்பதற்கு

வெறநிலேலுடன்

எனதறிவிலவரத்ருளுவாய

வாசக, எ. வா, ப. திவாகா, உா, வாசக, என்பன
விளி. உழல், தீன, வினைத் தொகை. உண்கலம்பொல
வினைமுதல் குன்றினது. அல, அநதி, ஆகுபோ. வாரு
குறையகாம. கொண்டு, கொடு, என்கருகருதது. உயி
நாப்பிசை. உயிரகாவல, ஒதியது. கா. கொண்டுக்கூட்டு.

சேவரகொடியும் பனிசாரதகனும் திருக்காததிச [தச]
சேவரகொடியும் கொடியகண்டாயதினைஞ்ஞழபுனத
சேவரகொடியும் திவளத்திவனூரதிறதிசகளபச
சேவரகொடியும் முடையாயபிரியி அஞ்சேரினும்மேயள்

தினைஞ்ஞழபுனதது	தினைபபுனஞ்ஞழ
சேவரஞ்ஞ	காவலுதஞ்ஞ
தடி	கவனென்றியும்
உரதிவளதது	கரனயாநினைவளமுடைய
இவனும்	இவவளளிராயகியும்
களப	களபமணிகினர்
சே	செமமையான்
வல	ஞ்ஞதிபோலுந தனமுள்ள
தரதிசகொடியும்	தெயவதயானையும்
உடையாய	உடைய சுவாமியே
சேவரஞ்ஞ	இடபமுள்ள சிவனால்
உடையுமபல்	உடைபட்ட பரகஞ்ஞள்ள
நிசாரதகனும்	உதையாதிததினும்
திருக்காததி	அழஞ்ஞளளகையில
சேவரகொடியும்	சேவரபதாசையும்
பிரியினும் (உணனை)	நீங்கியபகரகாலத்தினும்
சேரினும் (உணனை)	கூடின இராககாலத்தினும்
கொடிய	கொடியவாயிருக்கின்றன
கண்டாய	பாரத்தருளுவாய

நிசாரதகனும், சேவரகொடியும் எ. கொடிய, ப
வல, கொடி, உவமைஉதொகையடியனமொழித தொ
கை. கொடிய, குறிப்பமுறவி. சேவனால் என
னும், முன்னுதவி, சேவரஞ்ஞ, என, நான்காவதாயிடும:
ஆன்மநாயகி, அதுதுவித மருளெனல

சேரிசுருவடு மொழிவிழி யாடனசெவவி குந்ச
சேரிசுருவடு வினைததவனே ருநனு தெண்டிணை நீ
சேரிசுருவடு சடைநாளி னுரு சிதைவ ரு செவவேள
சேரிசுருவடுபுடைசூழ புனத்தி ர நினைவினவே யிள்:

இசுருவடு	கருமபு மாம்பிருசும
சோமொழிவிழியாள்	நிகாசொருகணனுது
தனசெவவி	முனியெழுச்சியும
தெண்டிணை நீ	வலியவலைகடல்
சோ	செநிரது
இசுரு	இப்படியை
அடு	அழிக்கும
சடைநாளி னும	அருதத்தினத்தினும்
சிதைவ ரு	கெடுதவில்லாத
செவவேள	சுவாமியுரைநின ரு
சேரிசுருவடு (தெவவட)	சேரியா னமகையின்
புடைசூழ	பகரஞ்சூழுகின்ற
புனத்தில	கொலையில்
தினைவினவே	தினைமுதிராவும்
குந்சசேரிசுரு	கிரமுருகரு
வடுவினை தத	பழிவினை ததன்
அனரே	அக்காலமானது
நன அ	(வரைவுகடா தருகு) நல்லதாயி ரு

செவவியும், வினைவும், எ. வினைத்த, ப. அரு
என்பதுபெயரொச்சம், சூவடு, எனனும் பெயரொ
ண்டது. இசுருவடு மொழிவிழி நிரானிறைப்பொருள்.
நன அ, குறிப்பமுற அ. பாங்கிவரைவுகடாதல். செவ
வியும், தினைவினவும், ஆனமராயகி பசுகாணநீங்கிச்
கிவகாணமாதலை குறிப்பாரு காட்டின. சோ, என்
ருதும், குந்சசேரி, எனருதுங், கொண்டு கூட்டி.

தினைவேத்தியனபுசெயவேரதன பதாமபுயத்திரபத்திபுந
 தினைவேத்திய முகரதேரநினா மா ரநினா பா ரநினா தி
 தினைவேத்தியா ரெரிசெல்லாத விரதியத தித்தியினத
 தினைவேத்தியங்குயிர கூ ருரி லூகிடுகு சீயுடம்பே

தினைவேத்தி	தினைகாககுநாயகி
அனபுசெய வேரதன	நேசிககுரு சுவாயினது
பதாமபுயத்தில்	சாணகமலத்தில்
பத்திபுரதி	பத்தியும மனதும
னைவேத்தியம்	பவியாகப புகடடி
முகரது (தமமைஞானநேயத்தில்) பூரித்து	
ள ரநினா (நினமலசாககிாநிலை) நீட்டித்தவா	
பா ரநினம்	பருந்தின கூட்டமும்
தி—தின	அக்கினியுந திகக்கும
தி—வேத்தியா	குரு அரிவுடையோர்
ரெரிசெல்லாத	விதிவழி நடவாத
இரதிய	தசேரதிரியங்களினும்
தித்தியின	உணவுகளினும்
அத்தி	எலும்புகளினும்
ரை	ரைநது
வே	உடம்பினாயில்
தியங்குயிர	இயங்குமபிராணனை
கூ ருரில்	நமனுண்டபின்
உளகிடுகு சீயுடம்பே	நா லுமசுத்தவுடம்பை
மா ரநினா	நீக்கிக்கொண்டா

எ ரநினா, எ. மா ரநினா, ப. உடம்பு, பொ. தின
 என்னும், வினைதொகை, உடம்பென்னும் பெயர்
 கொண்டது. விதையுடையவா, வேத்தியா, என்னா
 யிரா. ரை, ரைநது, என்னெய்ச்சமாயிரா, சேவன
 முதலா நிலைசெப்பியது.

சீயநமபோதியெனவாயபுதைத்திச செவிதாத்தோல
சீயநமபோதி யமலை யி ருநுதை சி னு முனிவன
சீயநமபோதி கடைநதான மருகன் செபபத்திகைத்தார
சீயநமபோதி வாணத்திருகடுகன் செயககராதே. யக.

தோவ்சீயநமபு
ஒதியமலை யி
சீயநமபோதி யமலை யி
நமபோதியென
தாதை
சி னு முனிவன
வாயபுதைத்தி
செவிதா
சீயந
அமபோதி
கடைநதான மருகன்
செபப (அதனபயனை)
அனமபோதிவான
ஆதி
இருகரு
எனசெய (பயனாரியாது)
கராதே (முன்)
சீ (அபபிராமனை)
திதைத்தார

யானையுரு சிவகமு நமபும
சுவாமி மலை யி லுறையும
செல்வனே (ஒமெனநதை)
நமசருபதேசியென அ
பிதாவான சிவனும
அகத்தியமுனிவனும
(முறையே) வாயமுடி
செவிகொடுக்க
இல்கருமியுள்ள
பாடகடலை [செவவேன
கடைநதி அரிமருகனை
உணாதிருள்
அனனமபு வகிக்குமயன
குடிவையையும
இருகருவேததையும
யாதுசெயயககருதி
படித்தான
சீயெனநிகழ்ந்தது
இருவருமபிரமித்தாராகள்

ஆன, அகத்தியன, தோனரு, எழுவாய. திதைத்தார,
ப. ஒதியமலை, பெயரொச்சம. தாதை, சி னு முனிவன,
உமமைத்தொகை. சீயன, குறிப்புவனைபபெயா. ஆதி,
குணகுணரிபபெயா. கராதே, எனபது, கராதி, என,
இழிவால், அஃ நினையாயிரம். இதனபொருள், கொ
ணடுகடடு. இதனாபிராமனை யிகழ்ப்பட்டது.

செயதுங்கபத்திரி போர் அமடகீ திகாசெவவேர்
செயதுங்கபத்திரி சூமிவகுறத்தி திருத்தணடரு
செயதுங்கபத்திரி புத்திரிபாதத்தா செல்வதெனபா ற
செயதுங்கபத்திரி புத்திரியாதினென சிறுதையிலே உய்.

செயதுங்கபத்திரி	சிறுத்ததுங்கபத்திரி
போர் அம	வணங்குகின்ற
பகீரதிகாசெவ	சங்காதேவிகாததனே
செவவேர்செய	சிறுத்தவேல் வெந்நியனே
துங்கபத்திரி	சாபுணையின
சூமிவகுறத்தி	சூமிவளளி பங்காளனே
தணடரு	தணடத்தினும
செயம	வெந்நியினும
துங்கம (செல்வத்தினை)	பெருமையினும
பத்திரி	ஒழுக்கத்தினும
ரிபு	மாறுபட்டதமனை [போல
திரிபாதத்தா	உதைத்ததிருவடிச் சிவன்
செல்வது (வெகுமுகமாய)	விரிந்தெழுமனதை
என்பா றசெயதுங்க	என்னுளடங்கச்செய
பத்தி	தசேரதிரியங்கள்ள (டி
ரிபுத்திரியாது	பகையெனைக செடா தப
இனெனசிறுதையிலே	எண்ணின வில்வசித்தருள்

நீ, எ, இரு, ப. பாதத்தாபோல, என, உவமையு
ருபு விரித்ததுகொள்க. செல்வது, எனது, தோன
அவதழியும், எனலபோல, தெரிநிலைவினையால்கூடியும்
பெயர். அதுங்கல், அடங்கல். பத்தி, எண்ணுகுபெ
யர். இரிபு, ஆகுபெயர். செல்வதெனபா றசெயதுங்க
எனத்தருகு, செல்வனே, தெனநினை, ராகமமுரதும்
படி, எனப்பொருள்செய்யல், சிறுப்பினமையறித. இத
ருல், ஆனமசுத்தி, செயதருள், எனல், கூறப்பட்ட
டது. கணங்கொள்க,

செதா குல்வரி எசபபேருமருரு சீருமெனரோ
 செதா குல்வா திருத்தணுகா தருமமதகைச
 செதா குல்வரி மாபூவீ செமளபபச
 செதா குல்வரி மருகஞானைச செந்நவனே, உக.

தீமதகைசசெதா	தீயிர் செனிதத சேவரப
குல்வ	பிரகாசிகம [தாக்கையனே
அரிமாபூவீ	மாகதமயிலவீனே
செமளபப	பூமியையளக
செதா கு	குறளவடிவாகி
உல்வரிமருக	உலாவிய அரிமருகனே
ஞானைசசெந்நவனே	ஞாசவகாரனே
நருசீரும	நமதுசெல்வமும்
குல்ம	நமதுகுல்மும்
வரிசை	நமதுவிருதும்
பேரும	நமதுபுகழும்
உளரும	நமது கிராமமும்
செதா (ஒருககாலும்)	அழியாதன [மும்
எனரோ	என் அ திருபுகழ வோரிட
செதா குல்வா	அருஞானவாரியரிடமும்
திருத்த	(மன) முண்ணிலும்
அணுகாது (நான்)	செல்லாதிருக்க
அருள	வாமருளுவாய

செந்நவனே, எ. அருள, ப. எனரோ, தெரிநிலை
 விண்பபெயா. செதா குல்வா, குறிப்பு விண்பபெயா
 எனரோரிட, செதா குல்வரிட, திருத்தில, என், செதா
 முருபு விரிகக. எல்லைப்பொருள, நருசீரும, என்னும்
 அருவது, பரிதினகிழமை, குல்முதலிய நான்கினும்
 கூட்டுக. ஆகு, விண்மெய்ச்சம, நம, கடைநிலைத்தீபம்
 தீதன்பொருள, கொண்குகூட்டு, நருகதியருளெனல்,

செந்நெய்வருமபழ னஞ்சோலையினுசி திகழவனாமேற்
செந்நெய்வருமபழ னிககரத்தேநிடு தூந்நெய்வனாச
செந்நெய்வருமபழ நாடாள்நாடிகண சேயவிடுதத
செந்நெய்வருமபழ மாங்குடுவேமத்தி னத்திலவரதே

உஉ

செந்நெய்	செந்நெய்யென்னு மீன்கள
வருமபழனம்	உலாவுகின்றவயலும்
சோலை-இருசி	பூங்காவுமமதி லும்
திகழ (புழும)	விளங்காநின்ற
வனாமேல்	பருவத்தினமேல்
செல்	மேகங்கள்
தைவரும	தவழும்
பழனிககரத்த	பழனிமலைககரத்தே [நா
தூந்நெய்வனா	துரியோதனத்தி தூந்நெய்வ
செந்நெய்	கொன்றி
வைவருமபழநாடாள்	பாண்டவாபழமபதியாள
நாடிகண	செய்துநிகண்ணுன சூரிய
சேயவிடுதத	மகனாகிய நமனேவிய [ன
செந்நெய்	தூதாசுடட்டம்
வரும (பிராணனை)	வாரிகொளவதும
பழமாங்குடு	கிழமாவதுமாமிச்சடம்
வேம (அகநினியால்)	தகிககப்படும
அத்தினத்தில	அரத்தராளில்
வரதேதேநிடு	(என்னுள்) வரதுபதேகி

கரத்த, எ. தேநிடு, ப. வரதுதேநிடு, எனமுடி-
கக. திகழ, என்னும், பெயரொச்சம், பழனி, என்னும்
பெயரொகாண்டது. நாடி, என்னது, கூழுசுருப்பாடி,
எனலபோல், இகாவிசுத்தி தெரிநிலை வினையாலையும
பெயர். வேம, பெயரொச்சம், தினமென்னும்பெயரொசா
ண்டது. விடுககும், என்னும், எநிகாலம், தெளிவி
னூல், விடுதது, எனச்செல்காலமாயிற்று. வரும, என்
நது, வாரும், என், நீட்டலாயிற்று. அரத்ததில், அ
பயமுதந்தருளெனல்

தினகாரககா த்நகெடுததாராகுரு தேசிகாசெந்
 தினகாரககா மாறுடையாரதெயவ வாரணத்தந்
 திரகாரககா சத்தியினுசிலத்தேவாரணப
 திரகாரககா த்நதோவரீரவா செகமெங்குமே உந்

தினகா	பகன, பூடா, என் றவரின
அககா—தம	கண்ணாயும, பல்லையும
கெடுததா	அழித்திசுவனுக்கு
குருதேசிகா	போதகாசிரியரும
செந்தினகா	செந்தி ரபதியரும
அககாமாறுடையா	சடாக்கோமுள்ளவரும
தெயவ—ஆண	திவ்விய வேதம்புகித்த
ந்நதிரகா	பாமபின் திருசெவகோ
	டருமானசெவவேளின்
அா	அாததா றகூரிய
காசத்தி	கையிலவேலானது
இனுகில	இல்லாதிருந்தால
அத்தேவாரணபதி	அவ்வமாரபதி
ந	அழிந்தபோம
கா—ககா	வருசக, அசாரும
அத்நதோவா	சாவொழிவா
செகமெங்குமே	உலகமுமுதையும
நாவா	(அவா) அழிப்பா

அாககா, எ. தோவா, நாவா, ப. கெடுததா, கெடுத
 தாாககு, எனரானகனுருபுவிர்கக. தேசிகா, செந்தின
 ககா, உடையா, நகா, என்பவைகளின், எண்ணுமமை,
 விரிகக. அா, அாததா றகூரிய, என், உருபும பொரு
 ளுமுடனெருக்கன். ந, என் றது, இனமை, வடமொழி.
 காராககரும, எச்சவுமமைதொக்கது. இாதம, அசுபோ.
 வேலிலதேல விண்ணுமண்ணு மிலையென்பதும். அசு
 ரா மாணமகலவ ளொன்பதும், விளம்பியது.

செகமபுரவாசு கிளை யெல்லாமருண்டு திராண்டு கொண்ட
செகமபுரவாசு திருநெல்வேலி மயல்செய்யவனபு
செகமபுரவாசு மெனத்தூயில்வாசெப்ப பங்கபங்க
செகமபுரவாசு மூல செருதூரவென்னத தெளிதருமே.

செகம—பு
வாசு கிளை யெல்லாம
மருண்டு
திராண்டு கொண்டு
ஆசெ—கம
புரவாசு
திருநெல்
செய்யவது
என
செய்ய—வன்
புசெகம
புரவாசுமென
தூயில்வாசு
செப்ப
ஆபங்க
பங்கசெ
கமபு
உரவாசுமூல
செருதூர
என்ன
நோ—மயல்
தெளிதருமே

உலகினு, முரினுமுள்ள
உருவா ஆணவரு நிணாயாய
மயங்கி
சுட்டிகொண்டு
ஆட்டி னுதலையை
காப்பாடுமல
திவவிடம்
வெளியாடவிருமபல்
என்னவிபரிதமாம்
சிவரத—வலிய
ஆதிசேடன்
முதலிடமாக
கணவளருமரியால்
புகழ்பபடும
பங்கமில்லாதவனே
தாமனாயில்
சங்குதள
உரத்திமுழங்கும
திருச்செருதியனே
என்முசொன்னவுடன்
நோவும—மயக்கமும
தோருவிடும

நோ, மயல், எ. தெளிதரும, ப. நோமயல், நோவும
மயலும், என், எண்ணுமமைவிரிசக. செய்வது, விண்ப
பெயர், நோமயல் கொண்டு கூட்டு வெளிவிலகது.

தெளிதருமுத்தமிழ் வேதத்தி டெரியவப்பல்கையின்கீழ்
தெளிதருமுத்தமிழ் ழாந்ததா சேவித்து நின் டெதனாளை
தெளிதருமுத்தமிழ் தேயநகைவாசகச செலவிதினைத்
தெளிதருமுத்தமிழ் செவவேளி ருபபசசெவிசுனிததே

நாள	நட்சத்திராமபோல
தெளிதரு	விளங்கும
முத்து	முதறையும
அமிழ்து	அமிர்தையும
எயநகை	வெலலுமபலலும்
வாசக	சொல்லுமுள்ள
செலவி	மங்கையாகிய
தினைத்தெளி	தினைகொழித்தநாயகி
தருமுத்தமிழ்	தருமுத்தத்தமுர்தின
செவவேள	முருகவேள
தெளிதரு	ஆராயப்படும
முத்தமிழ்	இயலிசை நாடகத் தமிழ்
வேதத்தில்	வேதத்தினும
தெயவ	தெயவீகமரண
பல்கையின்கீழ்	சங்கப்பல்கையினும
இருபப	இருநதுபதேசிகக
தெளி	தெளிந்த
தரு	குரமுலின
முத்து (குருமுரத்தமாய)	முரது
அமிழாந்ததா	எழுந்தருளிய சிவன
செவிசுனிததே	செவிசாயத்து
சேவித்துநின் டுது	பணிரதுநின் டுது
என	யாதுகாரணம

நின் டுது, எ, என, ப. முரது, என டுது, முத்து, என
வலித்தது. குனிததேநின் டுதெனக. முத்தமிழ்து, நகை
வாசகம், நிராநிறை. பாமகுருவான பாணமைகூறியது.

செவிக்ருன ரவாரண நல்கிசைபூட்டவன சிரதையமபு
செவிக்ருன ரவாரணமருசெலெனருண்ட துநீண்டகனமசு
செவிக்ருன ரவாரண வேலாயுதிருசெரர துரநனகட
செவிக்ருன ரவாரணவளளிபொ ருணமரெனநேடுமதே

கடசெவிக்ருன ர

செவிக்ரு

(என)

உன

தவா

ரணநல்கு

இசைபூட்ட

வனசிரதை

(என)

அமபுசெ

வி

ருன ர

வாரணம

அருசெலெனருண்ட து

நீண்டகனம

செ

இகரு

உன ரவா

ரணவேலாயுதம்

செரரது

வாரணவளளி

பொருள

உரநன (எனசிரசில்)

மரெனநேடுமதே

பாமபுரிகாமலையனே

காதுசகு

உனது

நீங்காத

உரிமையைத்தரும

கீர்த்தியையணியவே

கடினவிருதய

கமலத்திருகரும

பழவையானசீவன

வருநதுகையில்

கோழிகொடி

அருசெலெனருளியது

பூர்வகனமததால்

பிரவியை

இப்படியில்

பதிசுருமாசையை

அமாபுரியயிலானது

அழித்தது

தெய்வயாணவளளியின

பொன்னடிகள்

வீரநிருநதன [வேறிலலை

யான தேட வேண்டிவது

தேடுவது, என, ப. வீ, வீ, எனவும, உள்ளது, உன
அ, எனவுங் குறுகின. வீ, எனரது, எகதேசவுருவகம,
இசகு, உனஅ, குரஅகாம. நேயததமுரது நில் நிகழ
ததியது, என எதிமரைவனைக குரிப்புமுரஅ.

தேடிக்கொடுமபடைகைககூ. ருடா துளரு சீவினமைமீன
தேடிக்கொடுமபடைகோமரணசிறைப்படவே னுளபுத
தேடிக்கொடுமபடையாவெருராட்டன சிறைகளை யுர
தேடிக்கொடுமபடைமினகேளவன ருமுணை சிககெனவே

சே, வில்	இடபம், தினு
மை, மீன	மேடம், மீனம்
தேள	விச்சிக்கமுதலிய
திகொடும	திக்கு, ஒட்டமும
படைகோமரண	படைத்திபிரமண
சிறைப்பட	சிறைசெய்தவரும
வே னுளபுததேள	மருந்தத்தேவருடன்
தி	புத்தியில்
கொடுமபடையா	திருகண்டையாத
வெருராட்டன	இரதானது
சிறைகளை	சிறைநீக்கினவரும
உரது (ரோ, ரெருப்பில், சமணா) செலுத்திய	
எடு	எடுக்கையும
இக்கொடும	இவர்கொடுமையையும
படு	தாழ்த்திவிட்ட
ஐ	சுவாமிபும [செவவேளின்
மினகேளவன	தெய்வயாணை நாயகனுமான
ருமுணை	நல்லாளை
சிககெனவே	உறுதியாக
துமபடை	பாசம்பொருந்திய
கைககூ. ருமு	கையுள்ளருமன
அடாது (ரமமை),	சொல்லமுன்
உளம்	மனமே
தேடிக்கோள	சம்பாதித்ததுகொள

உளம், எ. தேடிக்கொள, ப. ஒடும, ஒட்டுமெனக்கொ
ளக. செய்தவா, சொல்லெச்சம். தி, தலைக்குறை களை,
முதனிலமுறம், உரது, முதல்குன்றியவீண. அருள
சம்பாதிதெனல். கூறியது.

சிக்ருதத்ததை வழங்காதிழரது தியங்குவாதே
 சிக்ருதத்ததை வடிவேலெனாசிலா னபாசெந்தாள
 சிக்ருதத்ததை கடிந்தேனலகாசுரு சிறுமிசுநிசு
 சிக்ருதத்ததை யனகெலப்போதுர திகழ்புயனெ உஅ

தத்தைகடிந்து
 எனலகாகும
 சிறுமி
 குநிசுசிக்ருதது
 அத்தையல
 நகில
 எப்போதும
 திகழ்புயனே
 அனபா, உன்னில
 செந்தாள, உனது
 சிக்ருத
 சி
 குறு
 அத்ததை
 வழங்காது (நவ்ழியில்)
 இழரது (பவ்ழியால்)
 தேசு
 இசுருத
 தத்து
 ஐ
 வடிவேலெனாசிலா
 தியங்குவா

கிளியோட்டி
 தினைகாகும
 சிறுவ்யாய
 மலிக்ருதவரில் வளாரத
 அவவளளிநாயகியின
 முலைசுவட்டால்
 சதாசால்மும
 விளங்குமபுயமுள்ளவனே
 அனபாகள
 திருவடிகளை
 அகலா துறையககண்டும
 திகழ்வான
 குறைவுபடும
 டொருளை
 கொடாது
 இழரது
 ஒளியும
 மங்கிப்போக
 உயாரத
 அழகுள்ள [தாதகிலா
 வடிவேலே என அவமுத
 வந்ததுவா

சிலா, எ. தியங்குவா, ப. இழுகு, இசுரு, என, இ
 டைகசுறை, மருஉமொழி. தேசுமஎன், எச்சவுமமை
 விரிமக. சீ, சி, எனசுருறுகிமு. கண்டும, சொல்லெச
 சம. வேலைத்ததியாதவா விதனம விசமபினது.

திசுமூமலங்கர கழல்பணிவாரசொரபடி செயயவோ
திசுமூமலங்கர பசலூசெருத்தணி செப்பிவெண்பு
திசுமூமலங்கர பருளுமெனனாமைண சேணையுபா
திசுமூமலங்கர குணாததோனலதிலை தெயவங்களை

திசுமூம	விளங்கும
அலங்கல	மாலையையணிந்த
கழல்பணிவாரசொரபடிசெயய	(தனது) திருவடி வணங்குவோ
ஒதி (தேவாபுதலிய)	வாக்கினபடிநடக்க
சுமூமலம் (தன)	உணாததிருவினவரும
சரபசலூ	சோழியையும
செருத்தணி	அமாரபதியையும
செப்பி	திருத்தணியையும
வெண்புதி	துதிசெயது
சுமூமலம்	திருவெண்ணீருனது
கரபு (பாமபொருளையுணரும)	முமமலங்களை நீகரும
அருளும	ஞானதிதை
எனனா	திரதருளும
ஆமணசேண	என்முரினையாத
உபாதி	சமணத்திரிண
சுரு	உபாதியான
மலங்கரகு	கழுவினேறி
உணாததோனலது	கலங்கியழியுமபடி
	வாதுமொழிந்த சம்பந்த
	ருமானசுவாமியன்றி
இலலைதெயவங்களை	பிரத்தியக்ஷிமான தெயவங்
	கள வேறின்கு

தெயவங்களை, எ. இலலை, ப. ஒதி, வினையாலையும
போ. கழுவும, எனரது, சுமூம, எனசுருதரது. செ
ப்பி, வினையெச்சம், எனனா, எனனும, பெயரெச்ச
வினாகொண்டது. செவவேளே தெயவமெனச்செப்பல்

தெய்வமணமபுணா தீகாலவெளிசெய்த தேவரைத்
தெய்வமணமபுணா ராரிகுமரு செசசையரதாராத
தெய்வமணமபுணா ருங்குழலாண ததிணப புனத்தே
தெய்வமணமபுணா கரதவென்னீருங் கடிதழுவே

தெய்வம
மண, அம்பு
உணா
தீ, கால
வெளி
செய்த, தே
வரைத்தது
எயவ (ராமகோத்தனம்)
உங்கடத்தழுவே
மண, அம்பு
புள, ராரிகு
மருக
சேசசையரதார
தெய்வ
மணமபுணரும
குழலாண
திணபபுனத்தே
தெய்வமணம
புணாகரத
என்னீர்

தெய்வங்கணையும
பூமியையும, நீரையும
அறிவையும
தீயையும, வாயுவையும
ஆகாயத்தையும
படைத்த, பிரம்ம
எழுதினவிபியை
செய்க்கும், ஆதிலால்
உங்கடபாவமகல்
விளங்கும் அழகுள்ள
கருடாருடனாகு
மருகோனே
வெட்சிமாநியணியும
தெய்வமே
வாசனியணியும [யை
கூரதிலுள்ளவள்ளிராயகி
திணபபுனத்தில
காரதருவமணமாக
கூடினகரதசுவாமியே
என்றித்தியுங்கள்

நீங்கள், எ. என்னீர், ப. வரைத்தது, விணபபெயர்.
எயவ விணமுடி. உங்கடத்தழுவே, என்றது கொண்டு
கூட்டி. ததி, தயர்மொழிக்குமெனல்.

தீதாவசவ அபவிகாமணணி லும விண்ணி லுஞ்செந
தீதாவசவ நியாயஞ்செயவேதியோதியங்காத
தீதாவசவ நிமலாசெல்வாசாக்கிரவசத்த
தீதாவசவன புறப்பாரொழுமுத்திசித்திக்கவே நய

மணணி லும	மண னுலகி லும
விண்ணி லும	விண னுலகி லும
தீதாவசவ	அரித்தியபோகங்களை
அ அபவிகாம	நுகருமபடி
செநதீ	சிவரத அக்கினி தேவன
தா, அச	எறுகிற ஆட்டை
அநியாயஞ்செய (மகத்தில்)	கொல லும
வேதியோ	பிராமணரே
தியங்கா (நீனியப்படி)	மயங்காமல்
வசவ	திடபமுள்ள
நிமலாசெல்வா	சிவகுமாரனே
தீ	நல்லரிவை
தா	தரதருளை லும
சாக்கிரவசத்து (கருவிகாண முள)	சாக்கிரநிலையி லும
அதீதாவசம (கேவல)	துரியாதீத நிலையி லும
அனபுற (உன்னில்)	நேயத்தமுரதவும
முத்திசித்திக்க	முத்திசித்தியாகவும
பார (நமமை)	கடாஷிசித்தருள
எ லும	என றுதுதியுங்கள்

வேதியோ, எ. எ லும, ப. வசவ, இகழ்வானபோக
மெனக்காட்டலால், ஆகுபேயா, மணணி லும, விண்ணி
லும, முத்திசித்திக்கவே, என றவை, கொணடுகூட்டு,
கிரியையொழித்து, ஞானமவேணடுமெனல், கூறியது.

சித்திககத்ததது வருத்திபாலக செச்சசகுநிஞ
சித்திககத்ததது வாததியினமாவென ட சேவகவிச
சித்திககத்ததது வாவாயமொழிமாதாககெனாநினைவா
சித்திககத்ததது வருத்தபப டாது ட சேதனமே, நக

தததுவ
ருத்திபாலக
செச்சச
குநிஞசித்திகக
ததது
உவாததியின
மாவென ட (மாவான)
சேவக
இககு
அத்தததுவா
வாயமொழி
மாதாககு
எனம
தினை
இச்சித்தது வாசித்தது
இககு (நாம)
அத்ததது
வருத்தபபப டாது
ந ட சேதனமே
சித்திகக

தததுவருபியே
சுவகுமாரனே
வெடசிமாயையணியும
குநிஞசிககினைறவனே
ஆலைமோதும
உப்புக்கடலின்
ஞானசெய்தத
வீரனே
கருமபும
சிவகதபவன முரிகா
சொல்லுமவாயுமுள்ள
மடவார்ககு
என அனாககப்படும
காமநூலகளை
வீருமபிப்படித்தது
இமமணனாசையிலும
பொனனாசையிலும
தினபமடையாது
நல்லஞானம
கிடைக்கவருள வேணமீம

நீ, எ. அருள, ப. இது குறிப்பெச்சம். இக்கத்தததுவாவாயமொழி, எதிரிநினைவு, அத்திம, அத்திம எனநினைவது. சித்திகக, இச்சித்தது, வாசித்தது, எனநிலை, கொண்டுக்கட்டு. ஞானம், அருளெனல கூறியது.

சேதனரதர துறையென மமைசெப்புங்குருந் துறைகா
சேதனரதர துறையல்லிமனவாவிச செந தூரகருத
சேதனரதர துறையென டநியாா திரநீங்கிரெஞ்சே
சேதனரதர துறை மரமுரமுடித திரிகைவிட்டே

ரெஞ்சே

சேது (இராம)

அனரதம

துறைமரமு

உரமுடி (கவனமாய)

திரிகைவிட்டே

அசேதன

அரதம

துறையென டநியாா

திரநீங்கி

சேதனரதரது

உறு (அருமபேராய)

யெனஅ

உமைசெப்பும

குருந்

உறை

காரசேது

அனம

தரதுறை

அல்லி

மன

வாவி

செந தூரகருது

மனமே

சேதுமுதலிய

அளவில்லாத

கடல், ரதிசுளங்குவவில்

போயமுழுதி

வருந்தலைவிட்டு

அருஞானத்தில்

முடிவே

முத்தியென டநியாதவரின

கூட்டமொழிந்

திருமுலைப்பா லூட்டி

வந்தவதரித்த

சுவாமியெனஅ

பாவதிபுசமும

பால்னாருமாவேள

அமாரதருளிய

சிவந்தகாலுள்ள

அன்னங்கனாம

நாலுட்டுளையான

ஆம்பல்கனாம

நீங்காதிருக்கும

வாவிசுழப்பபட்ட

திருச்செந தூரைத் தியானி

ரெஞ்சே, எ. கருது, ப. அசேதனரதம, எனநதில்
அசேதனைவரதம, என, வகாமெயவிரிகக. தனம, அரு
பெயா. கொண்டுக்கூட்டு. திருச்செநதியைத்தியானி எனல

திரிகையிலாயி லெல்லா பிமணவிண்டரு சீர்பாத
திரிகையிலாயி லெல்லா நதநாடகி சேரிடகோத
திரிகையிலாயி மிகமுமைந்தா செந்திலையொருகால்
திரிகையிலாயி டகோடி சுருளேடுநதிருத்தளமே

திரிகையிலாய	மாறுபடாத நித்தியனே
இரவு, எல்	இராப்பகலையும்
ஆழி, மண, விண,	சுடல்மணவிண்ணையும்
தரு (மூலா முதல்வனாகி)	சிருஷ்டித்தவரும்
சீர்பாத்திரி	பிரமகபாலம்பலிககலமாக கொண்டவரும்
கையிலாயி	கயிலாய முடையவரும்
ரவு	ஆவாரமுள்ள [னுகும்
ஆனந்தநாடகி	ஆனந்தநடேசருமான சிவ
இமகோத்திரி	இமையமலையினும்
கையல் (மேனை)	கையிலும் வளாரது
சோ (இச்சிவனிடம்)	சேனதிருக்கும்
ஆய	பாவதிகும்
ரமிககும் (மனதை)	இரமயியமாகும்
மைந்தா	புதல்வனே
செந்திலாய	திருச்செந்தியனே
ஒருகால்	ஒருதாம
திரிகையில் (குலாலன்)	சககாரு சுருளிவாமுன்
ஆயிரககோடி	ஆயிரங்கோடி தாம
சுருளேடும	சுருளேடுவதாகிய
திருத்தளமே (என்)	மனதைத் திருத்தியருள்

நீ, எ. திருத்தி, ப. மூலா முதல்வனாகி, எனரதி, குளி
பபெச்சம். ரவு, வடசொல். பாத்திரி, கயிலாய, நாடகி
இகால்குதிக குளிப்பு விண்பபெயா, ஆண்பால்குளித
கின். மனதைத்திருத்தியருளெனல் கூறியது.

திருத்திளவாரிகல்போதுடனசேணமழைதூங்குஞ்சுங்க
திருத்திளவாரிதிகண்டியிலர்செயன்மாண்டசிறதை
திருத்திளவாரணனைசெநதூரையன்னளசெமமேனியென்பு
திருத்திளவாராசடையீசாமைநதாவினிசசெசசைநல்கே

திருத்திளவார	திருத்திளசியணியரியின
இகல்	(கருநிறத்தை) பகைகரும
போதுடன	(காரகாலமுடன) மாலைக்காலமாயிரமு
சேண	ஆகாயத்தினின்று
மழைதூங்கும	மழைபெய்கின்றது
சங்கதி	சங்குகளை
திருத்தி, உள	திருத்திமிடமுள்ள
வாரிதிகண்டியிலர்	கடல்கண்ணுருங்காது
செயன்மாண்டசிறதை	மெய்மறந்தமனதை
திருத்தி	ஆழமிதற்கு
உள, ஆ	உரியவாயாவா
ஆனை	(என்னுடைய) தாயானவள
செநதூரையன்னள	செந்திற்பதிபோலானாள்
செமமேனி	சிவந்ததிருமேனியில்
என்பு	எலும்பையும
உதிருத்திள	உதிர்த்தக்க நீரையுமணி
வாராசடை	நீண்டசடையுள்ள
நசாமைநதா	சிவகுமாரனே
இனி	(சகிக்கப்படாது) இனிமேல்
செசசைநல்கே	வெட்சிமால்தந்தருள

மைநதா, எ. நல்கு, ப கண்டதுண்டங்கனி, என்ற
துபோல, சங்கதி, என்ன, பகுதிபொருள் விசுதி
வீரமெழுப்பலான மாலைக்காலமவருவிக் கப்பட்டது
ஆ, எதிர்மறைவிலு குறிப்புமுறமி. உள, என்றது,
உள, என, ஆ, விசுதிசுநி, உள, என நினைந்து. வெ
ட்சிமலை வேண்டிமெனல.

செச்சசையவாவி கலைபில்வல்வாயிடைச் சேடனி ரகச
 செச்சசையவாவி பருகுஞ்சிகாவல் செங்கைவெந்தி
 செச்சசையவாவி வடுகெனாருசெல்வநின் னுள னுடச்
 செச்சசையவாவி னுயிரவாழ்வினியலரு சோபபி னுமே

செச்சசைய		ஆடுள்ளவகுகினியே
செங்கை	(உனது)	செந்தகையேந்தி
வெந்தி	(இவ)	வெவலியவன டொராறியை
வாவி		சாவணத்தி டொடுபோய
வடுகெனாம		விடெனது ஆனருள வி
		டடபின அதிலவதரித்த
செல்வ		முருகோனே
வல்வாயிட		கூவாயினிட
சேடனி ரக		பாமபிருகக
செச்சசையவாவி		சிவந்த மலை னுயிரை
பருகுஞ்சிகாவல்		குடிக்குமயிலோனே
நின் னுள		உனதுதிருவடிகளை
அணுரு		கிடமித டகேதுவான
அச்சு	(எங்கள்)	ஆனமாவானது
எச்சு		இளைத்து
கையவாவின		கைபுலவாசையால்
உயிரவாழ்வு		உயிருடனவாழ்தலை
சோபபி னுமே		செல்வமதிகரிப்பி னும
இனியலம்		இனியுடையேமல்லேம
செச்சசைய		வெடகிமாகையனே
வாவி கலையில்		வினாவில் வந்தருளுவாய

செச்சசைய, எ. வா, ப. வடுகெனாம, அருத்தாரிதி
 வென, என டுபோல, இசையெச்சம், அணுரு, அச்சு
 எச்சு, குறிமுகாம் ஆலம், உளப்பாடமிததன்மைப்பன
 மைக குறிப்புமுடி. பிரபஞ்ச விருப்பொழிதல்.

சோககைவனப்பு மலாவேங்கையானவன செஞ்சிலையோ
 சோககைவனப்பு நித்தத்தவவேடன நினைவனைககு
 சோககைவனப்பு னமதுருககாட்டிய சேயதமிழ்நா
 சோககைவனப்பு நிமிரசடையோனமகனசிர ட்டிககே

வனப்புமலா	அழகியபூமலரும
வேங்கையானவன	வேங்கைமாமானவனும
செஞ்சிலையோ	செவலியவி ட்டுகுறவரின
சோ (சுரதேகமான)	தனமையை
கை (தாமே)	வெறுககுமபடி
வனப்புனித	வனத்திடுபுனிதமான
தவவேடன	தவவடிவுகொண்டவனும
தினைவனைககும	தினைகாககும
சோககு	சிரந்தவளளிநாயகிககு
ஐவனப்புனமது	மலரெல்லவினை புனத்து
உருககாட்டியசேய	வடிவகாட்டிய வேளும
தமிழ்நால	இய. ட்டமிழ்நாலின
சோககு	முப்பதிசேருககும
ஐ (புலவனாகிய)	தேவனும
வன, புல	கங்கையு மறுகுமணிரத்
நிமிரசடையோன	நீளசடைச சிவனுடைய
மகன	மைந்தனுமானசுவாமியின
சிர ட்டிககே	திருவடியடைத்தரு
சோககை (மனதை)	திருத்துதல்
வனப்பு	அழகாகும

சோககை, எ. வனப்பு, ப. சோககை, பண்படியா ட்டிநாத
 வினைப்பெயரா. எணனுமமை வருவிகக. சோககைவனப்பு
 கொண்டுக்கூட்டி. மனரதிருத்தல், அழகெனப்பது கூறல்.

சி ர ம ப ல த தை யா ன பு ரெ ய தூ டி ரி சி ர தை ப் டி ரு
சி ர ம ப ல த தை வா ஞ் ன தீ ப மி ட டா ர க கு ப ப ரி
சி ர ம ப ல த தை ய ரு ஞ் னு செ ர தூ ரா ப கை க கு ல் ம் ரு
சி ர ம ப ல த தை ப ப தி வா ர தோ ளி லி ர தீ வா மே ச ச

சி ர ம ப ல த தை யா	ஞா ன வெ ளி யா ன சுவா மி யு ம
அ ன பு ரெ ய	ப த தி ரெ ய யா க
தூ டி ரி (ஆ க ம)	தூ ல தி ரி யா க
சி ர தை	தி ரு த ய ம
தி ரு ம, சி ல (தீ ப ம)	எ ர டி த க ழி யா க
த ம (த ம ம)	தி ரு ளா ன ஆ ண வ மு ம
ப ல த தை வா (வி ட ய ரு ப மா ய)	ப ல த தி கி ம பு ல ன க ளு ம
அ ஞ் ன (ஆ ரோ ப மா ன)	அ ஞ் ஞ் ன மு ம க ல
தீ ப மி ட டா ர க கு	ஞா ன ஒ ளி யே ர நி ன வ ரு க கு
ப ரி சி ல	ந வாக
த ம ப ல த தை	த ம து சா யு ச சி ய த தை
அ ரு ஞ் ம	அ ரு ஞ் கி ன ர [யி ன
செ ர தூ ரா	செ ர தி ஞ் த ரு மா ன சுவா மி
ப கை க கு ல் ம மா ம	ப கை க கு ல் ம மா ம பூ வா கி ய
சி ர ம ப ல	சி ரி ய அ ம பு க ள ல ல
அ வா ர தோ ளி ல	அ வா அ ழ கி ய பு ய ங க ளி ல
தி ர தீ வா மே	நீ லோ ர ப ல மே [து
தை ப ப து	தி ரு த ய மு ரு வி வ ரு த து வ

தி ர தீ வா ம, எ. தை ப ப து, ப. த ம, எ ன ர து, த ம ம, எ ன ம கா ம விரி க க. சி ர ம ப ல த தை யா, எ ன ர து, சி ர ம ப ல ம ல் ம ன, எ ன, அ ல் வ ழி, த மு வா தி தொ டா யி ர அ. எ ன னு ம மை, தொ க க து. ம த ன பா ண னை ம ர தி ல, மா ம பூ, தி ரு ண டா ம பா ண ம, ப ச கி ல செ ய வ து. நீ ல ம, கி ர தா ம பா ண ம, ம ன தை வ ரு த து வ து, ஆ த ல் ல, மா ம பூ, தை ப ப தி ல் கி லெ ய ன அ ம, நீ லோ ர ப ல ம, தை த தி தி ன அ ம, ஒரு பெ ண கூ ர னு க, ஆ ன ம ரா ய கி கூ ரி ய து.

சயக

தீவாகரதரி தாமபகிராருறவானசெமபொன
தீவாகரதரி யர்நொந்தபோதின்ற செச்சையவிர
தீவாகரதரி சிற துணாபாகசிவகாண
தீவாகரதரி புதிருனதிடிசேமரடபே

உறவான	(எனக்கு)	உறவானவா
செமபொநீவா		செம பொனவிளை தீவுள
		செலவார யிருந்தாலும்
ஆகரதரியா	(நான)	பாவரு சங்ககமாட்டாது
நொந்தபோதினில		வருந்தினை போது
தீவாகு		கரிந்தவாகு அல்லது
அரதரி		வண்ணேதினபதோனும்
தாமபகிரா	(ஆவாளனக்குப)	பங்கிடார, ஆதலின
செச்சைய		வெடகிமாவையனே
இரதீவா		நீலோர்பலனே
கரத		கரதசுவாமியே
கரதரி		மலைக்குசைவளளி ராயகி
சிற துணா		தெய்வதயாண
பாக	(இரு)	பாகமுடையோனே
சிவகாணதீவா		சிவகாணமாமபுத்தீவா
ரிபுதீ		புகைமுடித்தருளும
உனதிடி		உன்பாதமே
சேமரடபே		திருசமுமுயிரத்தணையும

அடி, எ. நடபு, ப. சிவகாணமாவது, இருமபுதீவண்ண
மாதல்போல, அரதக்காணமுதவிய பாசநீவகிச சிவரு
பமாய நிர்நல. அரதரி, ஆகுபெயா. இப்பயன, கொ
ணடுகூட்டு. பாதமேபுகலீட்டுமெனல் கூறியது.

சேமாவிகம படையாகவீசுபதேசமுநநூ
 சேமாவிகம பலரதருவாயசெருவாயவெருஞா
 சேமாவிகம திரித்தாயவருத்தியவனநிறெனநல
 சேமாவிகம புயவாளிவிணடினாத்தெணடியே

சேம, அவிகரு	சிவரதருநியனதுபகைதீ
அம, படையாக	நீரைப்பாணமாக
வீசு (கையால்)	நிறைகரும
உபதேசம்	மந்திரமும்
முநநூல்	முப்புரிநூலுமுள்ள
சேமா	காப்பவானலேதியின்
அவிகரு	அவிப்பாகத்திரு
அமபலரதருவாய	நரபலனளிப்போனே
செருவாய	போருடைய
வெருஞா	கொடியஞான
சே, மா	வயிரமாமாததால்
விகம (தேவருகருவரத்)	விககனத்தை
திரித்தாய	ஒழித்தவனே
அனநில (காமசின்னமான)	அனநிலும்
தெனநல (தோரான)	தெனநலும்
சே (மணியொலி)	இடபமும்
மரு, அவிகரு (வில்லாய)	மணமுளவகருமபும
அமபுயவாளி	தாமரைப்பூவமபும
விண்டு	விட்டுவிட்டு
இரை	முழங்கும்
தெணடியே	தெளிந்ததினாககடலும்
வருத்திய (எனனை)	வருத்தினனை

அனநிலமுதலிய, எ. வருத்திய, ப. மரு, எனநலி
 முநமுமருநொரோவழி, எனநலனால், உகாங்கெட்ட
 திருஞாநாய, எனபது, குறிப்பெச்சம். அனநில
 முதலிய, வருத்தினமை, கூறியது.

தெண்டனபுரதா வகருநிலவாழகந்திரதுவிதுத
தெண்டனபுரதாலோசருசெருதசெருளேயகனைவாய
தெண்டனபுரதா நரகேளசி னுலாழசெயதெமமைத்
தெண்டனபுரதா வினபடிநாககியதீராகே

தெண்டன	வணங்குகிறேன
புரது (உயினை)	காப்பாற்றி
அவகருநில	திருச்செங்கோட்டுமகியி
வாழகந்திரதுவி	வாழ்வந்திரதுவாமியே
சுருதுவி	சமுததிரதுதில
உததெண்டன	வலியஞான
புரதாலோகம	இந்திரலோகம்
செருது	அழியாதபடி
செருளேய	சங்கரித்தோனே
தெண்டன	தெண்டிளளநமன
புரதா	தொனமுதொட்டுவரும்
அம	அழகுள்ள
நரகேள	நல்லசுருததிரதும்
கிறுவாழகந்திரது	பிள்ளைகளும்
அழசெயது	அழமப்படிசெயது
எமமை	நமமுயினாப்பிரித்து
தெண்ட	தெளிந்த
தன்புரம்	தன்னகரிக்கொடுபேய
தாவினபடி	கட்டளைப்படி
நாககிய	தள்ளுகிடமாகிய
தீராகே	கொடுராகாககிணைய
கனைவாய	ஒழித்திருளுவாய

செருளேய, எ. கனைவாய, ப. ஆககிணை, ஆகுபெயர்
புரது, வினையெச்சம், வாழ, எனனுமவினையொண்ட
து. கனைவாய, கொண்டுக்கூட்டு. நமனவாழை நீக்கி அரு
ளெனல கூறியது.

திருநதினத்து தாசு செவ்வாபா றசென றெனா சென பதோ
திருநதினத்து முதிரான லஞ்சுடச சோர துசுநி
திருநதினத்து னிகளை செங்கோட்டி னன செநதி ல்லோ
திருநதினத்து தவத்துப் பிச சதுஞ்செய்யவ ற்றே

திருநதினத்து	புத்திகெடுங் கூட்டத்தும
உதாம	உதாத்தவமபேசும
செவ்வாபா ற சென	செவ்வரிட முமபோய
என கென பது	என கருதிவிசெயக ளனு
	இாககசெய்வதாகிய
தாதினம்	ஒப்பா ற றுமையானது
தினத்தும	நாடோறும
உதிரான லம்	வயி ற அப்பசியாககினி
சுட	தகிக்குமபோது
சோர துசுநிம (அதனுடன்)	கூடித்தகிக்கும
தி	(இக) கொடிதான [யும
நதினத்து னிகளை	நமதுநித்திய துன்பங்களை
செங்கோட்டி னன	திருசசெங் கோடுள்ளவன
செநதி ல்	திருசசெநதிப்பதியில் [து
அந்நீ	அத்தீரத்தமானது
அத்து, உதிவு	சிவபபைககொடுக்கும்
அத்துப்பு	அப்பவள நிகருமவாயில்
திருநதின	இனியசங்கி னிழம்போல்
இசைதம்	வெண்மைநிறத்தை
செய்யவ ற்றே	செய்யவல்லதோ

ரீ, எ, வறு, ப. இதுகுறிப்புமுறி, வல்லது, எனவிரியும. நரது, பண்புவமை. துப்பு, உவமேயமான ஆதாதைக்காட்டல்லா, உவமையாகுபெயா. இசைதம், வெண்மைகாட்டல்லா, குணிகுண ஆகுபெயா. துப பை, என, இரண்டாவது விரிகக, நாணநாட்டம். பாங் கிக் று. பாசரீககினமை, குறிப்பா வுணாததி று.

செய்யசெந்தாமனா யில்லாத்மாதூடனசெந்தினைசூழ
செய்யசெந்தாமனா மாணாசிலம்பிச்செந்திறையுரு
செய்யசெந்தாமனா யென்னுங்குமாராசி நுசந்தங்கைச
செய்யசெந்தாமனா சோவதென்றேவ்வினைசேயதொலைத்தே

செய்ய		சி நுபாத்தியுள்ள
செம்		ஒழுங்கான
தாமா	(செறுகுடி)	என்னு ரகாததாருக்கு
இல்லாது		தெரியாதபடி
அமாதூடன		அவ்வளவியமமையுடன
செந்தினைசூழ		செந்தினை வினையும
செய		கொலையும
அசெம்		காட்டாடும
தாமனா		தாவும்மமையும
மாணா		மாணுநிறைந்த
சிலம்பில்		மலைபின்கண
செந்திறையும	(காத்தருவமணமாக)	கூடியருளும
செய்ய		செவவேளே [ன
செந்தாமா		அழகிய கொணையுளசிவ
ஐயென்னும		ஐயனேயேனறு புத்தந்த
குமார		குமாராகவாமியே
சி நுசந்தங்கை		சி நுசந்தங்கையணியும
செய்ய		அழகுள்ள
செந்தாமனா		திருவடித் தாமனையை
வினை	(என்னுடைய)	திருவினைவினையும
சேய		தூரத்தில
தொலைத்தே	(நான்)	ஒழித்ததுவிட்டு
சோவதென்றே		அடைவதெக்காலம்

சோவது, எ. என்னு, ப. தாமம், ரகாம். யாவும்,
என்றதில், யாவையுமுடிய வீரநிருந்தான, என், ஐகாம
வந்ததுபோல், தாமா, தாமனாயென், ஐகாச சாரியை
பெற்றது, பதமடைவ தெக்காலமென்பபகாரத்து.

சேதாமபலதுறை வேறுமபண்கவனகசெல்வநரதன
சேதாமபலதுறை யாதசி ருயன நிருமருக
சேதாமபலதுறை செவவாயகருகுத்திதிருத்தமுத்திச
சேதாமபலதுறை யீதென டெனகருபதேசநலகே

சேதாம	சேதுமுதலாக
பலதுறை	பலதீர்த்தங்களும
வேறுமபணி	யாவும்வழிபடத்தக
கவனகசெல்வ	காங்கேசனே
நரதனசே	நரதகோபனபாலன
தாமபலது (நவந்திதினை)	கயிரருலனநி
உறையாத (மருளுனநினும)	கட்டுண்ணாத
சுருயன	சுருநிடையன
திருமருக	அரிதிருமருகோனே
சேதாமபலது	செவவாமபலின
உறு, க	மிகக, அழகிய
செவவாய	சிவந்தவாயுள்ள
குருத்திதிருத்த	வள்ளிபங்கனே
முத்திசசே (எனகரு)	முத்திகருமுள்ள தூரத்தை
தாம	கடப்பதற்கிய
பலதுறையீதெனறு	பலந்தருவழியீதெனறு
எனகருபதேசநலகே	எனகருபதேசித்தருள

நீ, எ. நலகு, ப. சேயாகியசுருயன, என்கூட்டுக. தா
வும, தாம, என்கருறுகியது, மெய்வழி உபதேசியெ
னல்கூறியது.

தேசமபுகல் வயிலேயெனசசிறைபுகுகொருநந
தேசமபுகல் வணவாரிசெநநவனிசநருப
தேசமபுகல் திகவாசகனசிறிதோராகிலனமாந
தேசமபுகல் கமுதவிமாணச செருசசெயவதே

ஒருகம	(ஐரதினமிவான)	ஒருதலையை
தேசமபு		இழந்தபிரமன
சிறைபுகு		சிறைபபபடு
தேசமபுகல்	(எனகரு)	உரைவிடமுரதருசமும
அவயிலேயென		அவவேலேஎனச செயதவ
கல், வண		மாககல்முளவளை [னம
வாரி	(வருணனேவிய)	கடலை
செநநவன	(உக்கிரவழுதியாகி)	வநநசசெயத
நசநரு	(பிதாவான)	சிவனுசரு
உபதேசமபுகல்		உபதேசித்த [ள
அதிகவாசகன		உத்தம வாசகனுமானவே
மாம		மாமபூவான
தேசமபு		ஒளிதங்கியபாணம
கல்கமுதவி		கல்கருசெயது
மாண	(மானபாணவயுள)	இமமங்கையுடன
செருசசெயவதே		போரடுவதை
சிறிதோராகிலன		அரபமுமரிசிறுனிலை

அதிகவாசகன, எ. ஓராகிலன, ப. தேசமபு, வினைத
தொகை. செயதவன, சொல்லெச்சம். செநநவன, நச
ன, செநநவனாகிய வீசன, என, இருபெயரொடடு,
பணபுத்தொகை. சிறிதுமென, எச்சவுமமையும, செய
வதையென, ஐயுருபும விரிகக. கொண்டுக்கூட்டு. மதன
மாமபூவாளி வருத்தலை அரிகிறுனிலை எனல்கூறியது.

செருகுகுமபாாக வயிராவதத்தெய்வயாணமணரு
செருகுகுமபாாக துனரதோயகடமப செகமதநூல்
செருகுகுமபாாகம நிருபனரதரதெளிவியமபு
செருகுகுமபாாகம விடுங்கடைநாளுரதிடமபெறவே

செரு	போரினையும
குமபம	மததகததையும
பாாகம	கோபததையுமுள்ள
அயிராவத	அயிராவதத்திடமவளார்த
தெய்வயாண	தெய்வதயாணயின
மணம	வாசனையும
செருகுகும	தினுமாபபும
பாாகம	(மலாத) தாதுகருமணிந்த
துனரதோய	கொங்கையினமுழுசும்
கடமப	வெடகிமாலையனே
செகமதநூல்	உலகிசமையநூல்களின
செருகுகும	மயக்கததையும
பாாகம	(திதா) வேதாகமங்கனையும
நிருபன	நிருபிதததேவனே [ம
அமபுசொ	தாமனாயிப்பிரமாணவரு
உகரு	திறுரதுபோக
உமபாாகமவிடும	தேவரொல்லாமழியும
கடைநாளும	திருதிக்காலத்திலும
திடமபெற	(அடியேன) நித்தியததுவமடைய
அரதம	(தததுவ) முடிவானபொருளை
தெளிவி	விளக்கியருள

நிருபன, எ. தெளிவி, ப. நிருபன, அணமையியல்பு.
இரண்டாமுருபுடன், எண்ணுமமைவிரிக்க. உகருஎன
ரதனவினை, விடும, என்னும், பிறவினை கொண்டது.
உபதேச உணமையருளேனல் கூறியது.

திடம்படுகத்ததுங் கெடாகனமலோகசசி லுசுமசசோ
திடம்படுகத்ததுந் திரித்தமபுவாலியூ ததுமபததுத்
திடம்படுகத்ததுந் தெறித்தானமருசதிருசுமமம்
திடம்படுகத்ததுங்க நகங்குனித்தவனசேயென னுமே

திடம்படு

உகத்ததும

கெடா

கனம்

லோக

சிலுசும

அசசோதிடம்

படு, கத்ததும

திரித்தது

வாலியூத்ததும

பதது (இராவணனுடைய) பததென னும

திடம்படுகத்ததும

அம்புதெறித்தான

மருக

திருசு

மூமமதிள

தம்படு

உக

துங்கநகம்

குனித்தவன

சேயென னுமே

(அழியாது)

(பூவ)

(மண)

(அழிந்தது)

(வில்லாக)

உறுதிநிலைய நியும

உகாந்தத்தினும

நித்தியாய்ருப்பீர

வினையால்

உலகிலுண்டாகும

நஷ்டத்திராயங்களையும

அககணிதநூல்

பாடுமபித்தரநையும

மாநிவீட்டு

வாலிமார்பிலும

பததென னும

வலிமையுளதலைகளிலும

பாணமேவிய ஆரியன்

மருகோனே

மாறுபட்ட

முப்புரங்களும

தோநியவிடத்தில

நீரூயவிமூமபடி

மகாமேருவை

வளைத்தகிவனுடைய

குமாரனே எனறுதிதியும

நீர், என் னும, ப. திரித்தது, என் னும, வினையெச்சம்
என் னும, என் னு முந் அவின்னொண்டது. படு, பாடு
என் னீட்டுக. நஷ்டத்திராயங்களாவன, அத்தம், புத்திரம்,
களத்திரம், என் முன்னும. மதிள, ஆகுபெயர். சுவாமியை
யைத்துதியுங்கள், என் னெகூறியது.

சேயவனபுரதிவனவாசமா துடனசோரதசெநதி
 சேயவனபுரதிகனிசாசாரதசோரதவென்னி
 சேயவனபுரதிபனிப்பானுவெள்ளிபொன செநநதி
 சேயவனபுரதிதடுமா ழவேதருகுசேதமினே

சேயவனபு	செவவிய அனபினால்
உரதிவன	கானயா றுளகாட்டில்
வாசமா துடன	வசித்த வள்ளிநாயகியுடன
சோரத	கூடியிருந்த
செநதிசேய	திருச்செநதிசேயோனே
வனபுரது	வனமையி லுயாரது
இகல	மா றுபட்ட
நிசாசாரதக	அசாருக்கியமனே
சேரதவென்னில்	செவவேளையென்றால்
சேயவன, புரதி	செவவாய, புதன
பனிப்பானு	சந்திரன்
வெள்ளி, பொன	சுககிரன், வியாழன்
செநநதிநோன	ஆதித்தன்
சேயவன (இவனுடைய)	மகனசனியென்னு மிவவெ
புரதி	ழுகாக வககிநோதயத்தால்
தடுமாற	புத்தியானது
எது	சலனப்பட்ட
(வரும)	காணமும
அருகுசேதம	பெருங்கேடும
இனே	இல்லையாம

எது, சேதம, எ. இனம், ப. கந்தசுவாமியைத்துதி
 ததால், கிரகங்களால் வருதோஷம், இல்லையெனல் கூறி
 யது.

சேதகமொன் அம்மனாதிபுரதாதையுரதேடரியா [ள
 சேதகமொன் அருசுதவநாயங்கிண்கிண்செச்சையநதா
 சேதகமொன் அம்மவகைபணியாயினிததீயவினைச
 சேதகமொன் அம்மரியாதுழலியிச்சித்திமே

சேதகம்	(கேதகையல்)	ஒனரிழந்த
ஒன அம்		பிரமணம்
மனாதிபும		மனமுதலிய காணமும
தாதையும	(இவன்)	பிதாவான ஆரியும
தேடரியாசே		காணநகரிய சிவகுமாரானே
தகு, அம், ஒன அம்		தகுமழகுபொருந்திய
சதவகை		சதவகைகளும்
அங்கிண்கிணி		அழகியகிண்கிணியும
செச்சை		வெடகியுமணிந்த
அந்தாள	(உனது)	திருவடியில்
சேது, அகம்	(என்)	சிவரத இருதயம்
ஒன அம்மவகை		கூடுமவகையை
பணியாய		அருளுவாய
இனி	(அருளாயேல்)	இனிமேல்
தீயவினை		கொடுமிருவினைகளையும
சேதகம்		சேருமனை முதலவிடயங்
ஒன அம்	(கேவலமான)	முத்தியையும [கணையும
அரியாது		பகுத்திரியமாட்டாது
உழலியா		சுழலுமானமாவானது
சித்திமே		சித்திமேபோலமங்கும

நீ, எ. பணியாய, ப. பிரமண, ஒனநெனல், இழிவு
 அருளாயெனல், குறிப்பெச்சம். வினை, சேதகம், ஒன
 அம், என்நவநினை, கையுருபும, எண்ணுமமையும, விரி
 கக. சேதகம், உருவகம். உயிர், அருபெயர். ஆனமா,
 அருளிலதேல், அழியுமெனல், கூறியது.

சித்திரா மிககனவிலவா டுவென்ததெளியுந தவவா
 சித்திரா மிககனெறிககழிநதேரகினிசசெசசையவ
 சித்திரா மிககதனககுறததேரகைதிரததிமுத்தி
 சித்திரா மிககவருளாயபிரவிச்சிகையரவே

செசசைய		வெடசிமாலையனே
விகித்திரா		போல்வகாரானே
மிககதன	(அழகின)	மிககதனமுள்ள
குற	(சிரமாரில்)	குறவரிலவளாரத
தோன்கதிருத்த		வளளிபங்கனே
சித்திராம		சித்திராததிழகுள்ள
இலவா டுவ		மணவா டுவானது
இககனவு		இககணத்திரகனவுபோல
என்ததெளியும		அழியுமென்ததெளியும
தவவாசி		தபோபலத்தின
திராம		உறுதியைநாடாது
இககன		மனமதனது
ரெறிககு	(காமநூல்)	வழியால்
அழிநதேரகு		கெட்ட என்ககு
இனி		இனிமேலாவது
பிரவிச்சிகை		சன்னமாணபந்தங்கள்
அரவே		அறுமபொருட்டு
முத்திசித்தி		முத்திபபேராக
இாமிகக	(மனதை)	இாமமியமாகி
அருளவாய		அருளுவாய

நீ, எ, அருளவாய, ப. குற, குணகுணி. தோகை, உவமையாகுபெயா. நாடாது; சொல்லெச்சம். ரெறியால், எனனுமுன்னாவது, நானகாவதாய மயங்கிற்று. இப்பயன, கொண்டுக்கூட்டு. சன்னமாணநீங்க, முத்தியருளெனல் கூறிவது.

சிகைத்தோகைமாமயில்வீராசிலம்புருசிலம்பம்புரா
சிகைத்தோகைமாமயில்வரங்குபொருதுதிசைமுன்னவா
சிகைத்தோகைமாமயில்வானிலவைத்தோயவெஞ்செருமகளவா
சிகைத்தோகைமாமயில்செவவிரட்கோசொரறித்தித்தே

சிகைத்தோகை
மாமயில்வீரா
சிலம்பும
சிலம்பம்புராசி
கை, தோகை
மாம, மாவும (சூரனா)
அயில்வாங்கி
பொருது
திசைமுனை
வாசி (பிரணவமறியாமல்)
கைத்து
கை
மாமயில்
வானில்
வைத்தோய
வெஞ்செரு
மகளவாசி (வழுதி)
கைத்தோய
கைமா
மயில்
செவவி (கலவிப)
நட்கோ
சொல
தித்தித்தே (உனகரு)

கொண்டையுந தூவியுள்ள
மாமயிலேறுமவீரனே
கொளவுருச கிரியையும
முழங்குருசமுத்திரத்தில
ஒழுங்கான தவசமுடைய
மாமாவடிவையும
வேல்லவ்லககி
பொருதுவெனறு
நானமுதப்பிரமன
வாசித்ததை
கோபித்து
மகிழ்ச்சியை
அழகி நுரைவிடமான
தேவருலகில்
வினாததோனே
வெம்போரி ட்சிறுத
மகளின் குதினாமுத்ததை
தீர்த்தோனே
அயிராவதமவளாதத
தெய்வதயாணயின
புதுமையிலும
நட்கோருடைய
திருமுருகாடிபபடை
இனிமையாயிரா

சொல, எ. தித்தித்தி, ப. மாம, என்னதில், மாவையும, என்னவிரிகக. வாசி, விண்பபெயா. மயில், சொல, ஆகுபெயா. செவவியில், என, கிரதாவதுவிரிகக. மாமயில், என்னத, அக, முதலிடை யொகருருசருயமுன, என்னதனால் வரத்தது. கைத்தோ கைத்தோய, எனக. திருமுருகாடிபபடை சிறுத்தெனசெபியது.

தித்திகுருதொரதிகுரிததமபுரியுருசிவனசெவிபத
தித்திகுருதொரதிககறமொழிபாலகதேனலைத்துத
தித்திகுருதொரதிககிளையாயவியாகருருசிவனசெவிபத
தித்திகுருதொரதிபபனவேதுசெயவ்வினைத்தீவிலங்கே

தித்திகுருதொரதிகுரும	இவவ்ருதாளத்திதருமேருக
நித்ததமபுரியும	திருருடருசெயத்தருரும
சிவனசெவி	சிவனசெவிபபுன்னிலும
பத்தித்திகுரு	இப்பதத்துத்திசையிலும
உரது	நுழையுமபடி
ஒம	(ஒமெனும்) பிரணவபபொருளை
திக்கற	(கேட்டவா) மயக்கநீங்க
மொழிபாலக	உபதேசித்தபால்களே
தேனலைத்து	(ஆனந்தம்) தேனையன்பருடபுகட்டி
தித்திகுரும	தித்திககசெய்யும
தொரதிககிளையாய	கண்டதிககிளையோனே
வியையுயிரகரும (சருவில்)	உருவானசீவனுக்கும்
சிதை	அழிந்தபோகும்
தோரத்தித்திகுரும	தோரபையாமுடருகும்
தொரதிபபனவேது	சம்பந்தமானகாரணம்
செயவ்வினை	(முன்) செய்திருவ்வினைபயனு
தீ	(அருதுகாவினால) அறிவானது [கருணையில்
விலங்கே	(அவ்விடையங்களின்) மடங்கலாம்

விலங்கு, எ. எது, ப. விலங்கு, விலங்குதல், என, வினைபபெயராகருக. உரது, உரதும, என, வினைத் தொலைபபெயரெச்சம். ஒம, எனருது, ஒம, எனகருதுகரு. தொரதி, ஆகுபெயர். அலைத்தல், புகட்டிதல். தித்திகுரும, செய்பபாடறிவினை. தித்திகுரும, எனனுமபெயரெச்சம், இளையாய, எனனுமபெயர் கொண்டது, பிறவியினகாரணம், பூருவவாதினையெனல். அதனைநீக்கியருருளெனல், குறிப்பெச்சம். பிறவியினகாரணங் கூறியது.

தீவிலங்கங்கைதரித்தாரா குமாரதிமிரமுநரீ
 தீவிலங்கங்கைவருமா டருகதெரிவரவான்
 தீவிலங்கங்கைவாவா வினாகருத்திரந்திமுலுர
 தீவிலங்கங்கையமனொடாாமரநிதிபெருவெ

தீ	(காததில்)	ஆக்கினியையும
வில்ம	(புயத்தில்)	வில்வத்தையும
கங்கை	(சென்னியில்)	கங்கையையும
தரித்தாரா குமார		தரித்தரிவ குமாானே
திமிர		திருணர்மமான
முநரீ (முத்தொழிலுள்)		சமுத்திரமும
தீ		வருணநிபோகசெய்யும
வில், அங்கம		வில்வித்தையில
கைவருமால்		கைவரத் துரியின
மருக		மருகோனே
தெரிவர		அரிதரகரிய
வானதீவில்		பெரிய தீவுகளிலும்
அங்கங்கு . (மரமும்)		பலவிடங்களிலும்
கைவா		பருசேரதிரியங்களால்
அவாவு		திசைக்கத்தக்க
தினாகரு		உணவின் பொருட்டு
திரிந்தி, உழலும்		அகைரதுதிரியும்
தீ		புத்தியின
வில்ங்கம		பலத்ததொடாச்சியை
யமனொடாாமல்		நமனொடாந்து
திதம்பெருவே (நான்)		திருவடியுறுதியடைய
கை (எனக்கு)		ஒழித்தருளுவாய்

நீ, எ. கை, ப. கைபுலவாச்சையகரநித்திருவடியுடைய
 யுரதனமை, அருள்ளைச் செப்பியது.

திரு (திருநடத்தாந்) கா ககினந்
தாநை பிதாவாநசிவ ஜும

குத்தி, தத்தி படம்பொறிப்பாமபின

தித, ததது நிலைபெற முதததுமபும

சதி, தித்தித்ததே தயிாதித்தித்ததெனமு

குதிதது (குதிதத) துதிசெய திவணந/சும

முதல்வனே

[illegible]

தாது தொண்டனே [பிணக்கு]

நிாது எழுதா துகணிரைநாததிம

தகுதி (கொகுத்திதாலவரும) பலத்ததுககேளாடும

வித்து விசுவநாத துமான்

எலும்புகள் என்றழைய

குதகி னையான இவவுடல்

சூ, சூ, சூ அ க கி னியாலதகிககப்படு

துதி, தி (உ.எனை) துதிசுசுமட, துதி [நாளில்

தொத்ததே (உனகதே) ஆடிமையாகவேணம

தீ, எ. தொத்தது, ப, து, வீணையடி அனமொழித் தொகை. மாணரத்திதில், புத்தி, உனககே அடிமையா கக் கடவது எனல்கூறியது,

தீதோமாணந்தவ்ரும்பிழப்பறுந்தீயகரபுர
தீதோமாணம்பாமீதுதானவாசேணமுரமிர
தீதோமாணந்தவ்ருசாரதிணடேத்தியமுத
தீதோமாணம்பலையாளியெனமுனாவென்னுறவே

தீதோ
மாணந்தவ்ரும
பிழப்பறும
தீயகரபுரதீ
தென்னுறவே
தோம, அாண (உவருள்ள)
அம்பாமீது
தானவாசேணமுரமிம
தீ, தோமா
ணந்தன
புசாரதிாண்டு
எத்திய
முத்தீது (ஆணந்த)
ஓம
ாண
மலையாளி
எனமுனா

தீவருமாததிாமோ
பிழப்பொழியும
பிழப்பழியும (ஆதலால்)
தீமைகரமணமே
ருானமுதிசருமபடி.
சுரரத்திசுரிடமான
சமுத்திரத்தில்
அசாசேணமுமுதையும
தகிதத்தைவேலோனே
தயாளனே
வேதியாகூடி
வணங்கத்தக்க
முத்திதுவேயெனமும
ஓமத்தினைவிப்பாகத்தகரு
உரியோனே
சுரிசுகிகதிபனே
எனமுமபுகழுவாய்

புரதி, எ. உரை, ப. தீதோ, எனரதில், ஓகாம
பொயப்படு மொனரே, என்னபோலக கழிவுப்பொரு
ளில்வரத்தது. கரபுரதீ, விணத்தொகை, இடையுரி வட
சொவினியம்பியகொளாதவு மென்னுமபுரநடையால்
லகாம, றகாமாயிரமு. தீதோமா, தீகருதோமா என,
விணத்தொகைப்பெயரொச்சம. பொன்னே, மணியே,
என்னபோல முத்தீது, என்ன, உருவகம். துதி, சன்ன
மாணமகரநி முத்தியருளுமெனல் கூறியது.

தென்னவனங்கன குஞ்சுழகாத்திரகஞல்காத
தென்னவனங்கநத்பபதீடடினன செல்வமுனபின
தென்னவனங்கநனனீ ருநிநுத்தியதென்னவினனந
தென்னவனங்கநங்கைச்சிலைக்க. னையுரதீரத்தருளே.

தென்னவனம்

கனகுஞ்சுழகா

திரக

ஞல்கா

தென்னவன

அங்கநத

பதீடடினன செல்வ

முனபின

தென்னவன

அங்கம்

நனனீ ருநல்

திருத்தியதென்ன

நினம்

தென்ன

அனங்கன

அங்கைச்சிலை

கூணயும் (எனபிழவியின)

தீரத்தருளே

தென்னஞ்சோலையும

காக்கவிசோலையுமுள்ள

திருத்தணி பாங்குன முசெங்

கோடெனனு முமமலையனே

கையி ருஞல்மேரதிய

தெருகதிபனானமன

உருவழியுமபடி

உதைத்திவகுமாரனே

மாரபுமுதுகும்

கூனியபாண்டியனது

உடலினவனாவை

சுத்தவிபுதியால்

நிமிரத்தினதுபோல

இப்போதும்

வனப்புவாயத்த

மனமதனது

கைவிலவனாவையும

கூணயும்

நீக்கியருளுதி

நீ, எ. அருள, ப. முன, பின, அங்கம், அருபெயா
தென்ன, பெருசச்சகஞரிப்படி. கூணயும், எச்சவுமமை
வனாவ, முன்னுங்குடடுக. கூன, குணகுணி அருபெ
யா. சிநிநிபத்தில வருநதாத்படி முததிதருளெ
னல் செப்பியது.

தீததனபாவைவெளிநீங்கிச்சேய்தொழ்ச்செல்பதவத
தீததனபாவைமுறையிடமாங்குறைதீங்குறவே
தீததனபாவைதழைக்கவிண்காவெனச்சென்னியினமே
தீததனபாவையிலவேலத்தனேருருசீலத்தனே

தீததன
பாவு
ஐவெளி
நீங்கி
சேய்தொழ
செல்பதவததீததன

பாவைமுறையிட
மா
குறை (உலகங்களுக்கு)
தீங்கு, உறவே
தீதது
அனபாவை
தழைக்க
விண்காவென
சென்னியினமேல
தீததன
பாவு
அயிலவேலத்தனே
குருசீலத்தனே

கிரணமுள்ளகூரியன
செல்லும
அழகிய ஆகாயவிரிவை
கடந்து
மகனாபிராமனவணங்க
பத்ததைஉளாதததாண்ட
வமாக உயாததிய அரியும்
சமுத்திராமுமலறுகையில்
மாவுருக்கொண்டகூரூல
உண்டானகுறையையும
தீமைமுழுவதையும
ஒழித்து
அனபா கூட்டம்
அதிகரிக்கும்படி
அமாவதிகாததருளென
முடியினமேல
கங்கைகூடினசிவனால்
அதிகப்பட்ட
கூரியவேற்காணே
குருவானகுணக குருமே

நீங்கி, என்ற வினையெச்சம், செல், என்னுமவினை
கொண்டது. தீததன, பாவை, தீததனும, பாவையும,
என, எண்ணுமமை விரிக்க. மாங்குறை, என்றது, வே
றாயிமை, தழுவாததொடர். விண, ஆகுபெயர். கவி
க்கூறாது. முன்னிலையாக மொழிந்தது.

சேவகனமுரரபங்காகாசலதீரககநீ
 சேவகனமுரரமுததூரசெருதூரசிகணடியஞ்ச
 சேவகனமுரரவேதணமேவித்தியங்கினஞ்சே
 சேவகனமுரரவிப்பிரபபூடினிச்சோபபதனரே

சேவ, சனம

முரஅ, அபங்கா

கா

சலதி

ரககநிசி

லங்கன

அமுரரம

முததூர

செருதூர

சிகணடி

அம, சுசே

லங்கனம

உரரவேதணமேவி

தியங்கினம

சே

நம, உரர

லங்கு

அல

பிரபபூடி

பிரிச்சோபபது (நமமை)

அனரே

தயாளத்தி துங்கனத்தி தும

நிறைநதபங்கமில்லோனே

வஞ்சமுள்ள

சமுத்தித்தி

அகாரான திருளை

கடிந்தோனே

அழகியவாயிலில்

முத்திகணிறையும

திருச்செருதூரனே

மயிலவாகனனே

அழகுளபரிசுத்தனே

பசியான அககினியால

மிகவேதணப்படடு

மயங்குகினதேரும

மிகவுமிகழவாய் ரஅ

நமமிரசோந்தமனாதிகளும

பிரங்குதல

அல்லவாம (ஆதவீன)

பிரபபூடிசசன்னத்தில

பிரிககூட்டுவது

நனரனஅ

(இது)

(தாமாகவே)

(வல்லன)

சோபபது, எ. அனஅ, ப. திருகவி, ஒருதொடா,
 திரிசி, நீண்டன. லங்கனம, என்ரதை, நம, லங்கு, அல,
 என்மாரி, நம, நமமில், என், கிரதனுருபு விரித்து.
 லங்கு, விண்பபெயாக்கி, அல, அல்ல, என்கருரிப்பு
 முரருகி, உரர, விணயாலணையும பெயாக்கி முடி
 கக. பிரவிடொடுபைநீக்கி அருளெனல கூறினது

சோபபதுமாலயநீலோற்பலகிரித்தெயவவளளி
சோபபதுமாலயமுறாறொன்பபலாசெபபவெபபு
சோபபது மாலயவததைமனயாகதை சிதைவதனமுன
சோபபதுமாலயனவாசவனசெபபிய செபபதததே

சோபபதுமாலய
நீலோற்பல
கிரி
தெயவவளளிசோபப
துமா
லயமுறாறா
என்பபலாசெபப
வெபபு
சோபபது
மால
அயவததை
மனயாகதை
சிதைவதனமுன
மாலயனவாசவன
செபபிய
செபபதததே (உன)
சோபபது (எனனை)

நெருங்கியதாமரைபூவாசனே
செங்கழுநீராமலரும
திருத்தணியிலவாழ
தெயவீகவளளிநாயகனே
துமமலுடனே
மாணமாறா
எனறுபலாசொலதுமபடி
சூடும
சிலேடடுமமும
மயக்கமும
பஞ்சாவஸைதகரும
தொடருமிவவியாநிலை
குலையமுன்னமே
அரி அயனநீரதிரான
புகழநதேத்திய
சிவந்ததிருவடியில்
சோததருளவேணடும

நீ, எ. சோபபது, ப. சோபபதும, என்றவினைத்தொ
கை. சோபபதும, என்னொறுமிககது. துமமா, துமா
எனக்குறைந்தது. சொபபது, திராளுவது. அய, கி
ரப்போலி. சோபபது, கொணடுகூடடு. மாணமாக
முன அடிமைக்கொண்டருள, எனல கூறியது.

செபபததமதிலை மாநுநாகொருமுன்னரு செல்வாகிடச
செபபததமதிலை யெநங்னுயவார தெயவ வேழமுனை
செபபததமதிலைவா னுதனோகினா சேணிலவெள்ளி
செபபததமதிலைவெனநா குமாவத்திககாசே

தெயவ	தெசவீதமான்
வேழமுனை	யாணமுத வினாயகரால்
செபபு	புகழ்ப்பட்ட
அததம	(அவாது) தம்பியே
திலை	சிதம்பா நடேசரும
வாள	ஒளியுள்ள
நுதனோகினா	நெருநிககண்ணரும
சேணில	ஆகாயத்தில் [னான
வெள்ளி, செபபு, அததம	வெள்ளி, மிசம்பு, பொன
மதிலை	மதினுடை முப்புாததை
வெனநாகுமார	நீருககினைவருமான சிவகுமாரின்
அத்திககாசே	தெயவதயாணதலைவனெ
செபப	நடுநிலையான
தமதிலை	தமமனைமுதல் வளங்களை
மாநுநாகொருமுன்னம	பகைவாசவாமுன
செல்வாகு	(எருது) வருபவருக்கு
இட	(பொருளை) கொடுக்க
செபபு	சிவக்கும
அததமது	கைவணமை
இல்	இல்லாத
இ	அரசா
எநங்னுயவார	ஏப்படி வாழ்வா

கி, எ. எநங்னுயவார, ப, மதிலை, ஆகுபொ, செல்வா, வ்ணையாலையுமபெயா, செல்வாகு, எருதுககோடரு பொருள. இல், இல்லாத, என, எதிமனைப பெயமொச சக குறிப்பாகக்கு, பயன, கெநண்டுடடு. செல்வனார் யிகழ்ந்து செப்பினது,

திககாசத்திதவனசென அமுன நிதிசுமாவர
திககாசத்திபிடத்தோயெனசெயவதெனத்தரு
திககாசத்திவிதிாத்திகையெலவனசெயருவாத்
திககாசத்தியலைவாயவளாநித்திலைகொழுந்தே

அத்திககு

அரசு

அத்தி

அலைவாய) திணாமோது

வளா

நித்திலைகொழுந்தே

திககா

அசத்தி

இதவன

சென அமுன

திதிசுமாவ

வரதிககு

அரசு

சத்தியிடத்தோய

எனசெயவது

என) என அசொல்லி

தரு) அசசிவனஉனககு

நீதி) அனபரிடாநீசகு)

காசத்தி

(நீ)

கையில்வெலை

விதிாத்திகையெல(அவாழிய)சுழநிலிடாநொழியில்

எவனசெயருவா

அத்தேவா எப்படியுயவா

தெயவதயாணககு

நாயகனே

சமுத்திரத்தின

திருச்செந்தியில்

வளாந தோங்கும

முத்துக்கொழுந்தே

திககுபாலகரும

அசத்தானஉல்கை

படைத்தருளு மயனரியும

சிவனமுனபோய

திதிபுத்திராமகாரசெயத்

கொடுமைககு

சங்கானே

உமையிடத்தோனே

யாதுசெயவோம

முறைபடுகையில்

தந்தருளிய

நீதியுள்ள

கையில்வெலை

விதிாத்திகையெல(அவாழிய)சுழநிலிடாநொழியில்

அத்தேவா எப்படியுயவா

அவா, எ, எவன செயருவா, ப. இதவன, குறியபு
விண்பபெயா. நித்திலைகொழுந்தி, உருவகம. அசத்தி,
ஆகுபொ. எவனசெயருவா, எதிாமறைவினா. வேலவி
டாநொழியில் தேவா விளிவா எனல விளம்பினது,

தில்முரதயில்முநிகாவெங்குரதிகழத்தருசெந்
தில்முரதயில்முருகாவெனாதததிரகையினித
தில்முரதயில்முத்ததா ஒருகியசித்ததவெனனே
தில்முரதயிலகலவினைமேவித்தியங்குவதே

தில்முரதயில்முநிகா	எள்ளும எண்ணையும போல
எங்குரதிகழத்தரு	எங்கு நின்று துவிளங்கும
செரதில்	திருச்செந்திபதியோனே
முரது) ஆயுதங்களின	முதன்மையான
அயில்	வேலாயுதனே
முருகா	முருகோனே
எனாது	எனமுதித்ததேநலமிடாது
அத்திரகை	தெய்வதயாண்முறுவலான
இனரித்திலம்	நல்லமுத்தானவை
உரது	செலுத்துகின்ற
அயில்முத்ததால்	துகாப்படுமதா முத்ததால்
உருகியசித்தத	குழைந்திருத்தனே
எதிலம்) வழியடி யோம	அயலாபோல
முரதயில்	முரசுன்னத்திலவரத
அகலவினை	பெருந்தீவினயில்
மேவித்தியங்குவதே	இச்சித்தவருருதுவது
என	யாதுகாணம

தியங்குவது, எ. என, ப. தில்முரதயில்மும, எடுத்திக
காடமிவமை. எனாது, என்றவினையெச்சம், தியங்குவ
து, என்னும வின்கொண்டது. அதி, முரதை, என
பன், அருபெயர். முரது, முரதைஎன, ஐலிகுதி பெர
றன். முரது, உரது, அயில், 'எனபன், வின்தொகை.
அருளுமே காணமேனல்கூறினது,

தியங்காபபொநியுண்டெனாததீதலுமேதியையு
தியங்காபபொநியுண்டவமிலியே யென அசெப்பலுத
தியங்காபபொநியுண்டயனகைப்படாதுதிரவெரபுநீ
தியங்காபபொநியுண்டபண்ணியப்போசெயதேவகனே

தியங்கா		மயங்காத அநிவையும
பொநி	(பஞ்ச)	பொநிபுலாதிகளையும
உண்டு		உள்ளதாயிருக்கிறது
எனும்		எனமுனாககப்படும்
தனு	(இரதி)	உடலானது
தீதலும	(மூலாக் கீனிமுதவியவால்)	வேகுதலும்
மேதியையுதி		மயிடவாசனஞ்ஞாநமன
அங்கா	(எனனை)	வாயைத்திறு
பொநியுண்ட		அன்ற பொநியை விழுங்கு
தவமிலியே		தவமில்லாதபாலியே
என அசெப்பலும்		என அகடிந்தி கரபித்தலும்
சத்தியம்		உண்மை (ஆதலால்)
நீதி		நீதிரெநியும்
அம், கா		அழகிய கரபகதருவம்
பொநி		செல்வமும்
உண்டை	(தேவா)	திராமம்
பண்டு		அழகுள்ள அமாவதியும்
உய்ய		வாழ்ந்திருக்கும்படி
உதிரவெரபு		கொருசுகிரி துகளாக
போசெயதேவகனே		பொருதுவென ரவீனே
பொநியுண்டு	(யான)	பிராமலிபியடைந்து
அயனகைப்படாது		பிராமகிருஷ்ணகருடபடாது
கா	(எனனை)	காத்திருள் வேண்டும்

சேவகனே, எ. கா, ப. தியங்கா, தெரிநிலை வினைப்பெ
யா. உண்டு, குறிப்புமுறம். பண்டு, குறிப்புவினைப
பெயா, படாது, குறாமுதம். பயன, கொண்கூட்டு.
இச்சடமழிதலும், மறுசடமவருதலும், யமவேத
னைப்படுத்தலும், நிச்சயமாதலால், இன்னும், பிரவியி
புகாதபடி, எனனைக்காத்திருளல், வேண்டுமென இயம்
பினது

சேவகமன்ன மலர்கோ முன்னிசொல்த தெய்வவள்ளி
சேவகமன்ன வதனாபுயகிரி செரரமுழுசு
சேவகமன்ன திருவாவிரனகுடிச செல்வகல்விச
சேவகமன்ன முனிககெங்நாணித் திகைப்புரரதே

தெய்வ	தெய்வீகமான
வள்ளி	வள்ளிநாயகியின
சே	சிவப்பான
அகமன்ன	திருதய்க்மலம்போல்
வதனாபுய (மலரும்)	முகாவிரதினே
கிரிசெரர	கிாவுருசுகிரியைப்பிளர்த
முழுச்சேவக	ஒப்பரரவீரனே
மன்ன	நித்தியனே
திருவாவிரனகுடிசசெல்வ	பழனிப்பதிசசெல்வனே
சே, அகம	இடபத்தினிடம
மன, அமலரகு	எழுந்தருளுரு சிவனுக்கு
ஓம, முன (எவைக்கும்)	முதலான பிராணவத்தை
நீசொல	நீ உபதேசிககையில்
அன்னமுனிககு	அன்னமேறுமபிராமன
கல்விசசேவகம	கல்விசசெருககை
நாணி	இழரது
திகைப்புரரதே	மயங்கினது
எங்நா	எப்படி

திகைப்புரரது, எ. எங்நா, ப. சே, குணகுணி.
ஓம, முன, எனரதை முன, ஓம, என். மொழிமா
றுக. முனிககு, எனரதில், கு, சாரியை. பயனகொண
டுகூட்டு. பிராணவமுனாககையிர் பிராமனினர் நிலையை
யிகழரது பேசினது.

திசைப்படங்கப்பயந் திரதருளானென படிங்கணிய
திசைப்படங்கத் தமையா செரதிலா ரொன்படென்னலுபா
திசைப்படங்கப்புகல்சேயென பளகணிகண்ணீர்தாவி
திசைப்படங்கத்தமையா தெமையாடகொளுஞ்சீகாமெ

விதி

கைப்படு

அங்கத்தி

அமையாது

எமை ஆடகொளும

சீகாமே

எம், ஐ

கணனி) ஆனம நாயகியான

கண்ணீர்தா

திசைப்பள்ள

தங்கப்பயம்

திரதருளான

என்பள

திங்கள்

நியதி

கைப்பள்ள

தங்கத்தி

செரதிலா

அமையா, என்பள

தென்ன

உபாதிசைப்பு

அடங்க

புகல் (தமிழ்த்தேவாரம் 'உதியருளின

சேனனபள

பிரமனது

கையா டிசிருஷ்டிகப்படும

உடர்பைக்குள

அமைநதுசன்னமுறாமல்

நமமை அடிமைகொள்ளரும

கருணைக்கடலே

நமதுகுலதெய்வமே

பெண

கண்ணீர்தோருமபடி

பிரமிப்பள

(தான)

தழுவம்படி புயங்களை

திரதருளுகிறுனிலை

என அசொல்வள

சரதிரையும

நியதி யான பணியையும

உபாலம்பனஞ் செயவள

தமமுறையிடலை

செரதி டசெவவேள

தணிககிறுனிலை யென்பள

பாண்டியனது

வருத்தமும் வெப்பும்

மாறுமபடி

சம்பரதப்பிள்ளையே யென்பள

கணனி, எ. திசைப்பள்ள முதலிய, ப. சீகாம, ஆகுபெ
யா, மகிழ்விடு செரதிலாளன்ப பன்மையும், வெறுப
பில் அருளானஎன ஒருமையுங்கூறப்பட்டன. கொ
ணடிகூட்டு, அனபெனுமபாவகி அண்ணலுக்கு ஆனம
நாயகியிலை அறிவித்தது.

கோசிரதாவத்தவெஞ்சு செயபுயவ
கோசிரதாவல்லிசிங்காசிவசுதசு
கோசிரதாமரதாவாகனசிறைவிடுஞ்சு
கோசிரதாமாலவ்ணகஞ்ஞைசசிகணடி கொண்டே

கோசிரது	திரையுள்ளசமுத்திரத்தில
ராவத்த	திராவத்தணு
வெஞ்சு	மொடியஞ்ஞை
செய (செய்தது)	வெறழிகொண்டோனே
புய (உனது)	திருப்புயங்களை
கசோ	வசுகரித்தலிவ்வாஞ்சையுள
சிரதா	திலதமணியும
வல்லிசிங்கா	வள்ளிராயகிகலங்காணே
சிவசுத	சிவகுமாரனே
சசோ	அசுசினிகாததிருந்தோனே
சிரதா	வெள்ளையாணையையும
கரதா	மேகத்தையும
வாகன	வாகனமாகவுள திரதானது
சிறைவிடும	சிறைநீக்கியருளின
சசோ	பரிசுத்தனே
உர	கடினமான
மாலவ்ண	மயக்கத்தருமிருவ்ணயான
ஞ்ஞை	சனமலையை
சிகணடி கொண்டே	மயிலாருடனாக
சிரது (எனமுனவரது)	நீருக்கியருந்தி

நீ, எ. சிரது, ப. உர, சிரது, மொழிமாறம். வ்ணக
ஞ்ஞை, திருபெயரொட்டி. தீவ்ணகஞ்ஞைசசிகணடி
திருள்ளெனல் செய்பினது.

கிணடி தத்தத்தமாவாரிவிட்டதிடுபுதாரா
கிணடி தத்தத்தரபூதா தெயவவளளிகொடி ச
கிணடி தத்தத்தமலாமே ருவித்திடை செபபுருவரு
கிணடி தத்தத்தகரபோபலமென னுருசேகானே

கிணடி தத்த
தமாவாரிவிட்ட
திடுபுதாரா
கணடி த
தத்தரக

பூதா
தெயவ
வளளிகொடிச்சி
கணடி, இத
அத்தமலா
மே ருவித்து
இடைசெபபு
வருகிகணடி
இது, உரு
அத்தத்தி, அகல
தபோபலம
என னும
சேகானே

மயில்சதிபாயரதுசெல்ல
முழங்குகடலிலவிட்டோனே
திதிசுதாராமசா ததாரா
சேதித்தோனே
பல்லுளபாமபுபோ லும
திருசெருசோட நுமலையானே
மதயலீகமான
சுரவள விராயகியை
பாரதது இதமாக
கைமலனா
செனனிமே ரகபயி
இடையும, சொல்லும
கொடியும, கருகாமிமாம
இத்தனமையானவடிவம்
செவ்வவளினமிசக
தவத்தினபேருக
என ரயரதுனாரும
தலைவனே

தரதி, தத்த, எனவலித்தது. கொடிச்சி, கொடிச்சியை
என, இரண்டனுருபு விரகா இடைசெபபு, விவிசுர.
இது, சுடரி. உரு, கொணடுகூட்டு. அத்தத்தகல், அத்
தத்தகல், என, கிரதா முருபுயிரிகக. நீககபபொருள்,
அகல், வினைத்தொலைக. கவிச்சுர அ.

சேகாவாணவேல்வீ வேடச்சி நுமிபதச
சேகாவாணமேவுமபுயாசலதீவினையின
சேகாவாணவெற்பாளநா நூந் தீரியமபசுனா
சேகாவாணநினகையிலவாணருசேவெனனே

சே	(ஆனபணா)	காததலில்
காவா		வருசித்தலில்லோனே
ாண		யுத்தவலியுள்ள
வேல்வீ		வேலாயுதனே
வேடச்சி நுமி		குறசகி நுமியினது
பதசசேகா		பாதசேகானே
வாணமேவும		தெயவதயானை தழுவும
புயாசல		புயமலையுள்ளோனே
தீவினையின		கொடியவினையின
சேகு		வயிரத்தை
ஆ		சங்கரிப்பேடுனே
ஆண		வேதம்பூசிகும
வெற்பாள		திருசெருங்கோட்டுமலையனே
நாநூம		நாடோறும
தீரியமபசுனா		முக்கணமுத்தியின
சே		இடபமான அரியினது
சாவாணம		கையிச்சங்கும
நினகையில்		உனகையிலிருக்கும்
வாணம		கொடியானகோழியும்
சேவெனனே		காட்டலின் இவவிணடிற
		கும) பிராணனனே

சேவன, ன. ஒனேரு, ப. இரண்டுதவியும், ஒருதொடா.
சே, விண்பபெயா. சேவிலென, கருதுணுருபுவினிகக.
சங்குங் கோழியும் தொனித்தும், கூவியும், பொழுது
விடிதலை காட்டலின், தலைவி, தலைவனேரு சேவன,
ஒருநெனல், உளருணு, உவமையானது காணக.

சேனசத்திருகணபாபிபாபபாபதேவருயயச
சேனசத்திருமிககுமெயயோனகையிசோததவவேள
சேனசத்திருசெயயபாணமருவெனாதிடையே
சேனசத்திருவெய்தியெயதாபபபிசிரதிபபதே.

தேவருயய

அசத்தி

உருமிககும

மெயயோன

கையில்

சேன

சோதத

செவவேள

சேன

அசத்தி

உருகணபால்

(மனம்)

பிரபபா

சேனசத்தி

உருசெயயாள

மருகவெனாதி

இடையே (விடையத்தில்)

சேன (ராமாகவே)

சத்திருவெயதி

எய்தா (அசசேனம்)

பழி

சிரதிபபதே

தேவாவாமுமபடி

ஆடமுனமேலெழும

உருமிககினா

உருவுள அககினியின

கைகளில்

சேகாரணானசெவனூல

சோககபபட்ட

செல்வனே

உயிரானது [கையில்]

உடலுடனவாயத்திரு

உருகுமபதியால்

செனனீங்க

செரதாமணாவகிகும

சிவரதவடிவுள இலக்குமி

மருகனேளவமுத்தாதி

நடுவேதங்கி

சேனமெனாமாசையான

பகைக்குடபட்டிம

அடையாதபோதி

பாவங்களசெயய

சிரதித்திருககும.

மனம், எ. சிரதிபபதி, ப. சேன, அசத்தி, பழி, திரு
மெயா. சேனசத்திரு, இருமெயரொடடு. சேனூல,
என, முனருவதுவிரிகக. எயதி, வினமெச்சம். எயதா,
எதிமணைபமெயரொச்சம், பயன, கொண்டுடடு. இப
படிச்சிரதிபபதை நீக்கியருள, என்ன, இயம்பினது.

சிரதூவித்தகவாரும்புகாமுகத்தெயவவெளளைச
 சிரதூவித்தகவல்லிசிவகாசெசரதூரகூனரகு
 சிரதூவித்தகமுத்திகுமாயநின் ரசெல்வதிருசா
 சிரதூவித்தகனம்போலும்வகிளரதிவகளுமே

சிரதூ	(நெரநியில)	திலதநதீடடும
இத்தகவு		இத்தனமையானது
ஆரும்	(எப்போதும்)	நினைவாயிருக்கும்
புகாமுக		புள்ளியாமுகமும்
தெயவவெளளை		தெயவீக, வெளளையாம
சிரதூ		அயிராவதம் வளாதத
வித்தகவல்லி		அரபுத்தெயவதயானகரு
சிவகா		அலவகானே
செசரதூ		திருசசெசரதிபதியோனே
கூனரம்		கிவருசகிரியை
சிரதி, உ		நீருகின்வலியோனே
வித்தக		சருவக்கிருனே
முத்திகும		முத்திகுமபியையும
ஆய,	(என்குதி)	தெரிவித்தருள
நின்ர	(இப்போது)	நின்ரஉடலாதியன
செல்வ	(எப்போதும்)	அழிவன, (அதிலின்)
திருசாசிரது	(என)	பிரவிககடலுமடங்காது
திருகு		திவவிடத்துள்ள
திருநதிவகளுமே	(எனனை)	வாலியமதியும
வித்தகனம்போலும்		சூரியகாரதிபேரலத்தகிகும

நீ, எ. ஆய, ப. ஆரும், எனரபெயரொச்சம், வல்லி, என
 னுமபெயரொகாண்டது. முத்திகும, திருநததுதழிய
 எச்சவுமம். முத்திகு, எனுநானகாவது, விளககி
 ரகு, நெய, என்னபோல, ரோசசிப்பொருளிலவரது.
 நின்ர, தெரிநிகு வினைப்பெயர். செல்வ, தெரிநிகு
 முரமு. சிரதி, திவசன், உவமை ஆகுபெயர். கடலு.உ,
 திவகளும, காமப்பனையாதலுங்காணக, இதனால், திரு
 வகை தின்பமும்; ஒருவகை உரைத்ததுகண்டுக்கொள்க.

எய்க

திங்களுமாசுணமுமபுணவாரசெல்வனெனையிரு
திங்களுமாசுணமாகுமபதாமபுயனசெந்திலனனா
திங்களுமாசுணமன்போல்வழியுருசெழுங்கருமபுர
திங்களுமாசுணநனமுனமாநீமுநதீடமுன்னே

திங்களுமாசுணமும	சந்திரனையும, ஆவையும
புணவாரசெல்வன	தரிசுருசிவகுமாரானும
என (கருவுறுங்காலமான)	எனது
ஐயிருதிங்களும	பததுமாதங்கனையும
மாகுணமாகும	அதிகநீராயழிகும
பதாமபுயன	பாதாவிரதனுமானவேரின
செந்தில	திருசெந்தியை
அனனா	போலும்வகையின
திங்கு	திமையை
அரும	விலைவிகும
மாசு (சீவனகளசெய)	குநீரத்தை
உள, நமன	ஆராய நமனீரகொடிய
வழியும	கண்களையும
செழுங்கருமபும	முதிர்ந்தகருமபும
திம, கரும	தித்திகருநதேனும
ஆசு உண (சுவையாந)	குறைவுபட
நனமுனமாநீமும	அதிமதுமாமுனையையும
தீடமுன (உனனா)	எழுதக்கூடுமாநால
நனது	நனமையாகும

னா தல், தோனாருளமுவாய. நனது, ப. அரும, என
னுமபெயரெச்சம, வழி, மாநீரம், எனனுமபெயர்
கொண்டது. திங்கு, திங்கு, எனக்குறுகினது. சுண
னம், அளரும, களரும, எனபன, ஒரறிகுகெட்டன.
தித்திகும, எனது, திம, என, இடைக்குறையா
யிரும். அனபெனுமபாவகி, அனமராயகி ரோககி
புரை, திலை, நீ, எழுதக்கூடுதெனல்.

தீட்டப்படாவினியுனாடுலென சென்னிகை ருப்பி ருப்பி
தீட்டப்படாவினியவாள்ளையான நிகஞ்சுரான மருப்புரு [ல
தீட்டப்படாவிதமுதாசன்னசின் ருவிட்டவனாருள
தீட்டப்படாவினியேநினைவன நிசா முன்னே

திகஞ	எண்மடிசைமலையினும
நானமருப்பும்	(தன) நானகுஞ்சாம்புகளை யும்
தீட்டு	கூடமைப்புகிறதும்
அ, படாம	அரத்தப்புட்டமும்
விதம்	(சித்தி) விதங்களுமடொருநதின
முகா, அசலன்	முதமுள்ளையன அயிராவதனது
சிறைவிட்டவன (தேவா)	சிறைநீக்கின செவவேளின்
தாள, தீட்ட	திருவடி அடையுமபடி
படா	(எப்போதும்) ழுடைவிடாது
இவணையே	இககந்தகவாயியையே
நினைவன (என அளிந்ததி)	தியானித்திருப்பேன
நிசாமுன்னே	பிராமணே
சைருப்பி ருப்பில்	உதிராகருவி ரசனித்தலால்
தீட்டு, அப்படு	அசுகி அப்பப்படும
ஆலியவா லன்னயான	உயிருள எவா போலல்லன்
என சென்னி (ஆதலால்)	எனதுதலைவிதி
இலியுனாடுல	இனிமேல் உனாடுல
தீட்டப்படா	எழுதமுடியாது

சென்னி, எ. தீட்டப்படாது, ப. படாது, படா என
கஞ்சுருந்ததி. தீண்ட, எனரது, தீட்ட, என, வலித்
தது. இவணையே, தேரநேசராம. நினைவன, தன்மை ஒரு
மை வினைமுறது. பயன, கொண்டுவிட்டு. பிராமணை
கடிந்ததுபேசினது.

திசா முகவேதனை யன பா றகா ன நி நகடங் களவ
திசா முகவேதன யீ நி லுமீ றிலா சீ னுமமபோ
திசா முகவேதனை வென கண்ட வேலன் நினைபு னத்தந
திசா முகவேதனை ரண னு தன கா வரை சோபவரோ

அமபோதி

சீ னும

சா முக (எவரும)

எதனை (தேவருக்கு)

வெனகண்ட

வேலன்

தினைபு னத்தநதி

சா முக

வேதனை ரண னு

தனகா

வரை

சோபவரோ

திசா முகவேதனை

ஐயன (இவன்பிதாவான்)

பா றகா ன, தி நகள

தந் கள, அவதி

சா ம

உகவேதன யீ நி லும

ஓ றிலா

சமுததி ததில்

சின ர து சீ னும

அருசதிகு முகமுடைய னும

தின பருசெய்தவ னுமா ன ஞா னை

செயித்தந ளின்

செவவே லையு ம

தினைபு னத்தியா னை கள

கி லையா ன

முநகிலைச்சேரும

ஞ ளி மேகங்களா றுழபபட்ட

பழமுதி சோலைமலையயும

சிரதித்திருப்பவா

நான முகப்பிரம னும

அரியும

ஞரிய னும, சரதி னும

தநதமநத்ததில்

இருக்கிறவாய

உகாரத்திடு னுனபு னுங்காலத்

நித்தியாவா

தும]

சோபவா, எ. ஓ றிலா, ப. சீ னும, பெயரொச்சம, எதன,
பெயரொகாண்டது. வேலையும, வரையையும, என்,
ஐயுருபுடன, எண்ணுமமை வருவிகக. பிரமன, ஐயன,
பா றகா ன, தி நகள, எனபவ றில, எண்ணுமமை, விரிகக
ஓ றிலும, மு றுமமை. சோபவா, தெர்நிலைவினப
பெயா, ஓ லா, ஞாநிபபமு றும. பழமுதி சோலை மலை
யின நினை யும, பத்தியொ னும, நித்தியொ ன று.

சோபபொருப்படவீததேனினுறவனநினைசிறுநையச
சோபபொருப்படவல்லவனஞ்ஞாசசிகரியுடன்
சோபபொருப்படவெனமுண்டோநநியசேவகனவான
சோபபொருப்படவேணியிநசோத்தவனசெயதவமே

சோ
பொருப்பு
அடவி
தேன, திறுறவன
நினை, சிறுநைய
சோ, அப்பு
ஒ, உப்பு
அட
வல்லவன
ஞ்ஞா, சிகரியுடன்
சோ, பொரு
படவெனஅ
அண்டா
எநநிய
சேவகன
வானசோப்பு
ஒருபபு
வேணியில்
சோத்தவன
செயதவமே

சோனா, அசனது
கொல்லிமலை வெள்ளிமலைசார
வனத்திலவாழும்
வள்ளிமணவாளனே
அகிலமானது, கனையை
அழியமோதுகின்ற
ஒப்பநா, உவாககடலை
வறமுமபடி வேலவிட்ட
வல்லோனே
ஞாணககிவருச்சிகரியுடன்
அடியோடு, பொருது
அழியுமபடி, செய்தது
தேவாகளை
வினாசுடியேநநின
வீனே
ஆகாயகங்கையை
ஒன்றாக
சடையினகளை
அடக்கித்தரித்தகிவன
(முன) செயதவமானகுமாரனே

கவிகூறா. தேன, உவமஞ்சுபெயர். சோ, சோ,
என, வினையெச்சம். ஒரு, ஒ, என, முறமுமநெருளோ
வழி எனநதனால், உகாங்கெட்டது. வெனஅ, வினை
யெச்சம், எநநியஎன்னும், வினையெண்ணாது. அண்டா,
அண்டனான, ஐயுருபுவிருக்க. செயதவமேஎன,
காணாததைக காரியமாக, உபசரித்தாரா. பொருது,
எனநவினையெச்சம், பொருஎன, துவவிசுத்திசுநநினது

செய்தவத்தால்குசீரொழுத்தோதிலநீதிதல்கு
 செய்தவத்தால்குசீரொழுத்தோதிலநீதிதல்கு
 செய்தவத்தால்குசீரொழுத்தோதிலநீதிதல்கு
 செய்தவத்தால்குசீரொழுத்தோதிலநீதிதல்கு

மூமமல	(ராம)	ஆணவாதிமூமமலங்குளின
செமமலகொண்டே		முட்பபட்டதினூல
வினையேசெயது (தினமூம		திவினையேசெயது
அவத்தால் (உணமையுணாத		விபரித்ததால்
அருகுகிணநனம		அருகியிருக்கிறராம
செய்தவ	(தெளிந்த)	நல்லதவமுயனஅ
தால்		நாவினாந
அருகுகிணநனம		சிறந்தபருசாசனாதையும
ஒதினம		உச்சரிக்கிறோமினலை
திது, அல்கும		திமையவினாம்கும
செய்தவ		நாகபூமிஒழியவும
தால்ம		மணனூலகெலாம
சுதமபெரு		நனமைபொழியவும
சேய	(செவவேள்)	சிவஞானசம்பநதாரகி
உணாகு (திருவாயமவாதருளின		தேவாரத்தால்
எந்அருபபோய		ஆணவடிவவேகி
ஆத்தால்ம		அப்பனைகளே பெண
		[பனைவடிவாயோங்கி
செய்த		சிவந்த
சுவைக்கனி		தித்திப்பள்ளபழங்களை
இன்ற		தந்திஅபுதங்களை
என்னேம	(என அம்)	புழுவினோமினலை.

அருகுகிணநனம, எ. ஒதினம, என்னேம, ப. அருகுகிணநனம, தனமைவினையாலையுமபெயா. உணயால், என்னதி. உணாகுளன, நாகாவதாயிநஅ, தால், நா
 லுயாலென, உகாமும, ஆலும், விநக. இன்ற, பனமை.
 செய்தவசுவைக்கனியெனக. பயன, கொண்டுபட்டி, செ
 வவேளைச சிறந்தகிறோமினலையெனல செப்பினது.

தேனாவிடப்பண்ணியேறேறிமுப்பயாருசெந்நடிரான
தேனாவிடப்பண்ணியுாரியென் செந்நடிரான
தேனாவிடப்பண்ணியபபடுமாறு செந்நடிரான
தேனாவிடப்பண்ணிதெனேறேறியென்முத்திரிபவோ

தேனா	மணதேமானது
விடப்பணி	விஷிப்பாமபின்
வாயப்படுமாறு	வாயக்குடபுகுந்திப்பேல
தெர்வையாபால்	மருவையாவசப்பட்டு
செந்நட (மாத்தூயிரி)	செருகுண்டு
அல்கைத்தேனா	கானலை
விடு, அபபு	வினா அபபு
அணிதது (நமக்கு)	அணித்தாயிருக்கிறது
என அ	என் அதுணிந்தது
ஒடி (விபரித்ததால்)	ஒடித்திரிபவன்பேரால்
என அம்	எந்நாளும
திரிபவோ (பிரபஞ்சத்திற்	சுழன்முத்திரிபவோ
தேனா (தேவாகொணாரத	தேனா
விடப்பணி (அசக)	முறிபுமபடிசெயது
என, எறி (அரியான)	விடப்பாருடகுதி
முப்பாடி (பகைவருடன்)	முப்பாடிவினாபும
செந்நடிரான (நகைத்தது)	எரித்தகிவனுக்கு
தோ (பிரணவப்பொருளை	தெளியஉபதேசித்த
ஐ	பாமகுருவே (என அம்)
விள (எவரும)	இகழ்த்தகக
தப்ப	குற்றங்களுால்
அணிஞா	நினைந்திருந்திருக்க
அரி	சங்கரித்தோனே (என அம்)
எனக (எப்போதும்)	புகழ்நதுகைக்கடலீர்

திரிபவோ, எ. எனக, ப. தோ, தோ, என், வினையெச்ச
மாககுத. விள, விடு, வினைத்தொகை. அணிதது, குறி
பபுமுறம். ஒடி, வினைப்பெயர். கானலை நீரொலை
பேரால், விபரித்த, மாயாகாரியமான, நாமருபங்களை, நித
தியமாய நம்பித்திரிபவோ, செவவேளைத் தியானிப்ப
ராக, என்லசெப்பினது,

திரிபுரத்தப்பபுபபவீதாததோனநிசில்பிடிப்பத
 திரிபுரத்தப்பபுதலைபடநாணடொடுகுசேவகனகோத
 திரிபுரத்தப்பபுதொமாடமருகதிருசையமபோ
 திரிபுரத்தப்பபுததையாயுதவெனசெபபுரெஞ்சே

புரத்த

அபபுபபுபவீதா

தோனநி

சிலை (தனதிடகதையால்)

பிடிப்ப

திரிபுரத்த

அபபுதலைபட (அரினனும்)

நாண (தனவல்கதையால்)

தொடும (அவகில்லின)

சேவகன (அத்திராச்சின)

கோத்திரி

புரத்த

அபபுததா

மாணமருக

திருகனை

அமபோதி

ரிபு (அசாரான)

ரத்த

புத்தி, உரை

அயுதி, என

செபபுரெஞ்சே

திரி (உனபாவம்)

புராளில்

கடல், உலகுமுதலினருள

தோனநி உமாதேவி

மேருவிலை

பிடிக்கசெய்து

முப்பாங்கனி ஆம்

அமபிமுனைபுக

வாசகிராணை

ளாதிட

சிவனது

திருசெவகோடநுமையை

நகரமாகொண்டருளிய

அமனமரத்தனே

அரிமருசோனே

திருக்கைமீனாள

சமுத்திரத்ததையும

சுத்திருக்களின

தித்தத்தில

புதி, உரையாகத்தோயாத

வேலாயுதனே எனது

புகல்வாயமனமே

அகல்வாயதினமே

ரெஞ்சே, எ. திரி, ப. தோனநி, விண்பபெயா. சேவ
 கன, அருவதி, பரிதினகிழமை, புத்தின, எனனும
 பெயாக்கொண்டது. பயன, விழபுடடு. செவவேனை, எவ
 வேனையுரு, சித்திதது, வரத்திதிரு, சித்தமே, எனலசெப
 பினது, சுத்தி, சகத்தின, துணைக காணமானதனமையால்
 தோனநி, எனச்சாநரினா.

அயக

செப்பா முதலைமனனேதிகனநகுருமபைமுலை
 செப்பா முதலைகணகாணகமுருநதீரிருகண
 செப்பா முதலைவாவியிசெனநபிரானமருகன
 செப்பா முதலைவோகளைவானவணாசசீரினுக்கே

நா	(யானையை)	இழுசகம
இருகண		இாண்டிகணனும
செ	(கோபததாந]	சுவரத
பா முதலை		பெருமுதலை வாயினின அ
வாவியில் (அதனைமீடக)		தடாகத்தில
செனநபிரான		வினா ரதுவரதி அரியின
மருகன		மருகோனும
செ		சன முளையை
பா	(இப)	பூமியிலெழுப்பும்
அமுதலை		அருளு னமுலததையும
வோ	(அதனபுக)	வோமிசசைகையும
களைவான		நீக்குபவனுமானவேளின
வரை		அருளவரையமரும
சீரினுக்கே		ஆனமராயகிககு
செப்பு, ஆமுது		செரரசுவையமிாதமும
அகம்மனனேதிகனம		இருளைக்கடிருனககனமும
குருமபைமுலை		குருமபையிலானரதமும
செப்பு		புகழ்பபநிம
ஆமுதலைகண		கணகருணைக்கடலும்
கால், நகை		ஒளிமாலும்
முருநது		இருகினவமவுபடிக்கமுமேயாம

செப்புமுதலிய, எ. அமுதுமுதலிய, ப. முளை, எக
 தேசஉருவகம். அமுது முதலிய, நிரானிழைப்பயன.
 வோ, உவமஅருபெயா. மருகன, களைவான, எனபவர
 நில, எண்ணுமமைவிரிகக. இா, என்னும பெயரச்ச
 வினைதொகை, முதலை, எனநபோகொண்டது. சோ,
 அருபெயா. பாங்கு, ஆனமாவிய, லீங்குமெனநது.

சோமாராமசிவசங்கரா நரதிருமுடிசகுச
சோமாராமதிகாததிழாயென்பாதெண்டிணாமேல
சோமாராமநிநரதிருசகததொட்டசேயகழருசு
சோமாராமநிமையோமகுடச்சிவாவிமபமே.

சே

ராம, ராம

சிவசங்கரா

நரதிருமுடிசகு

ஆம, அரா

மதிகாததிழாய

சோ, எனபா

தெண்டிணாமேல

மாராமன

நிநரதிருசக

சோ (தெண்டியிடு)

தொட்ட

சேயகழருசு

அரா, மன

நிமையோ

மகுட

சிவாவிமபமே

சோம

இலக்குமிராயசனாம

அழகுள்ள அரிபே

முத்தியருளுருசிவனே

உமமழகியமுடிசகுசகு

கங்கையுமபாமபும

தேனுள்ள தளசியும

சிறப்பெனச்செப்புவா

தெளிதினாககடலில்

மாமாமானஞானது

மாபுபிளககுமபடி

சவசத்தை

புணர்நதருளிய

செவவேளதிருவடிசகு

நெருங்கிநிலைபெற்ற

தேவருடைய

கிரீடமணிந்த

வட்டவடிவான தலைகளே

சிறப்பாய அமைந்திருக்கும்

சிவாவிமபம, எ. சோம, ப. சோ, ஆம, அரா, தொட்ட,
எனபா, சோம, என்பவை, மொழிமாறா. சே, அரு
பெயர் ஆனநி முடிசகழக மாாததிழவமே, அரி
ஆயன்காரதின மகபுடனபணிரதெழுரு, சிமுடிமணி
கள் சேயதிருவடிக கணியெனல்,

ஆய்வு

சிகாவலவனபரிதபபாடுசெய்யுருசெவவேலவிலு
 சிகாவலவனபரிஞாராமதனித்திலுசுலா
 சிகாவலவனபரியங்கருமுல்பெற்றதேமொழிவரு
 சிகாவலவனபரியானலமனநிலுரதெனநலுமே

சிகாவல		மயிலவாகனனே
அனபா		அனபுள்ளவருகரு
இதபபாடுசெய்யும		வேணடுமவாமுதலும
செவவேல		அழகியவேலேனே
இலுசிகாவல		இலுசிப்பதிக்கதிபனே
வனபா	(எனனை)	தூற்றலிற்றொடியரும
இவஞாரா		இவஞரிவருப்பவரும
மதன		மனமதனும
நித்திலம்		முத்திமாலையும
சுலாசி		சமுத்திரமும்
கா, அலவன		சோலையும, சரதிராம
பரியங்கரு		கட்டி இம
குமுல்		புள்ளாங்குமுதலும்
பெற்ற	(எனனை)	இனநருளிய
தேமொழி		மதிரொழியுள்ள
வருசி.		மாதாவின்
கா		காவலுமான
அல		இனவெயல்லாமல்ல
அனநிலும (காமசினனமா		அனநிலாமமனதும
தெனநலுமே (தோரான)		தெனநலாமபிராணனும
வனபரியானலம் (எனனை)		வலியவடவாமுகாக்கினி
		போலவருகத்தினன.

அனநிலுமதெனநலும, எ. பரியானலம், ப, வனபா
 முத்திலியவநில, எனனுமமைதொக்கன. கா, முத்திலி
 வனபபெயா. அல, வனகருநிப்பமுநஅ. வனபரியா
 னலம், மொழிமாநஅ. அனநிலுதெனநல், உலம் அரு
 பெயா. தெனநலுமனநிலுரு சிந்நிப்பபயாப, நின
 ரனநெருசமும பிராணனுநீடினப, மொனநிலுநே
 பகையவநரைநீ மொழித்தபென, ரனபுடனுமரபகி
 சேவவேடகனாரதது.

தென ரலையமபுபுணவாராகுமாதிமிாமுரநீத
தென ரலையமபுயமினகோமருகசெழுமறைதோ
தென ரலையமபுசசபூதாவெரிசிரதிமன ரர
தென ரலையமபுபடுரெறிபொய்யிதோககின ரதே.

தென	(வண்ணிகள்)	தென என இசைபாடும
தலை, அமபு		சொசு ரகநகையை
புணவாராகுமார		அணியுருசிவகுமாரானே
திமிாமுரநீ		இருணி ரககடல் ரகுழப்பபட்ட
தென, தலை		அழகிய தலமுள பூமிதேவிகளும்
அமபுயமின		தாமனாயின இலககுமிகளும்
கோ		நாயகனான அரிகளும்
மருக		மருகோனே
செழுமறைதோ		சிறந்தவேதங்கள் புகழும்
தென ரல		தெ ரகுத்திசையில
அமபுசச		அழகிய பாம்புவடிவான
பூதா		திருச்செவகோட்டதிபனே
மன ரல்		பூமணமுள்ள
தென ரல்		தென ரலாம்பிராணன
ஐயமபு		பருசபாணங்களும
படுரெறி		பட்டபுணவழியே
போய		உள்ளுமபுரமுமுலாவி
எரிசிரதி		விரகாககினியைமுட்டி
உயிர	(என)	ஆன மாவை
தோககின ரதே	(வாடம்)	நீககுகின ரது.

தென ரல், எ. தோககின ரது, ப. வண்ணி இசைபாடும, என பன, இசையெச்சம். தலை, மின், உயிர, ஆகுபெயர். எரிசிரதி, மொழிமாறல். தென ரலாம்பிராண, ஐய மபு சென்னெறியனல், செலுத்தி யெரிசிறைப்பதைத், தவிரத்தியென, முன்மரையகி, செவவேடகுறைத்தது.

அய்ஞெ

தீராகமலசலிகிதபோகமெனததெளிந்தூர
தீராகமலமெனகருதாததெனசேயவநூல்
தீராகமலசுலகாமபொறுப்பெனததிருக்கண
தீராகமலமாவேகருக்கசுவரதவனே.

சேய		செவவேளே
அவநூல்	(முத்திப)	பயனில்லாதநூல்களை
தீர		மாற்றத்தக்க
ஆகம		ஆகமமுனாததோனே
லகு	(இவ்வனரபொறி)	சிறியது
காமபொறுப்பன	(என)	கையிலேரதுவேன
என	(எனமுஅக்கினி)	சொன்னவுடன
திருக்கண	(உனது)	திருக்கண்ணினால்
தீ		அவவக்கினி
ராகம		சுவரதநிர்மெல்லாம
அலமாவே	(காரதிமங்கிச)	சுழல்வும
கருக	(வடிவு)	கருகவும
சுவரதவனே		சுவரதோனே
கமலசு	(அரியினது)	உருக்கமலததுதிததபிரமன
லிகிதபோகம்	(எழுதின)	தலைவிதிப்பிராப்தம்
தீர, என	(உனதருளாலனி)	தீரகருமுடியாதெனமு
தீ	(எனது)	அறிவானது
தெளிந்தூர		அறிந்திருந்தூர
ராகம	(மோக)	இச்சையினால்
அலம	(வெறுமையான)	சேடாயினோம்
எனகருதாதது		என ஆராயரதநிபாதது
என		யாதுகாரணம்

கருதாதது, எ. என, ப. தீர, என, எனபனவும, தீ, தெளிந்தூர, ராகம எனபனவும, பொழிந்தது சேய, கொண்டுக்கூட்டு. கரு, ராகம, முன்ன முருபுலிக்க. தீரது, எனமுமுடி, தீர, எனக்குணரதது, அலம, எதிராமரை தன்மைப்பனமைக குறிப்புமுடி. கமலசு, ஆகுபெயர். அருளுனமே காரணமெனல், கூறினது.

சிவசிவசங்காவேலாயுத்தினைவருசிகுறிஞ்
 சிவசிவசங்காவாமயில்வீர்சொந்திருக்கண
 சிவசிவசங்காமாவையெனுத்திரலோயபொறைவர்
 சிவசிவசங்காமானபட்டவாவொளிசொந்தபின்னே

சிவ	(ஆனமாவுகு)	முத்திவடிவாகியும
சிவ		ஞானமாகியும
சங்கா		ஆனந்தமருள்சிவனால்
வேலாயுத		வேலாயுதனே
தினை, வருகி		தினைசாகசுகுகொடியிடை
குறிஞ்சிவசி		சிந்திராவாசிபானவள்ளி
வசங்காவா		பாசம்பிரியாதவனே
மயில்வீர்		மயிலாருடனே
செகம்		உலகமெல்லாம்
திரு, சிவ		செவ்வமுஞ்சிவமுமோங்க
கண (உனத்திருவுளத்தி)		உனனுதி
சிவ	(கொடியனை)	கோபி
சங்காமா		ஞானசங்கரி
வை	(அடியருக்கருளை)	வைத்தாருதி
எனும்		எனமுறைத்தேவப்பட்ட
திருலோய		வெற்றிவீரனே
ஒளி	(உனதருளின)	ஒளியானஞானம்
சொந்தபின்னே	(எனனுள்)	உதித்தவுடனே
பொறைவாசி		வெற்றிமிகுபொறைஎனும்
வசிவசம்		வசிவாஸினவாய
காமான	(நமமைமுநிம)	கோபமாமானமுதலிய
பட்ட		அகப்பட்டடியக்கமற்றன
வா	(அதலிசுதினி)	வந்தருளுவாய

நீ, எ. வா, ப. கண, சிவ, சங்கரி, வை, முன்னிலையே
 வல். சங்கரி, சங்கா எனலாயிற்று. சங்கான, சங்கா, என
 ஒருகருகெட்டது. சங்கானால், என, முன்னுமுருபு
 விரிக்க. சங்கான, எழுவாய். என்னும், பயனிலை. மாவை
 என, ஐவிரிக்க. காமான, விரிந்ததொகை. மாணகிய உவ
 மையை, கோபமென உபமேயமாகக் கூறலின், உருவக
 அலங்காரம். தொழிலுவமம். பாசங்கல். சிவ, கொண்கெட்டு.

புயல்

சேரதமாரத்திதா தானவாசேணையத்தெணடி னாகண
சேரதமாரத்திடனகொன்ற செவவேஸ்திருமுடி மேற்
சேரதமாரத்திடாசஞ்ஞடிமைந்ததினாததினாததேன
சேரதமாரத்திடரினனூரியெனனுமிச்சேறுபுககே

சேரத

மாரத்திதா

தானவாசேணைய

தெள, தினா

கணசேரது

அமாரத்திடன

கொன்ற

செவவேல

திருமுடிமேல்

சே, திருது

அம

அரா

துள, தா

ஞடிமைந்த

தமா

துடா

இல், நாரி

என்னும

இச்சேறுபுககே

தினாதது

தினாததேன

சே (ஆதலின எண்ண)

கந்தசுவாமியே

கடப்பமாலைபுனைந்து

அசாததினா

தெளிந்த தினாகட்டலில்

விழிசிவந்து

அரதமாமாரத்திடன

சங்கரித்த

சிவந்தவேலாயுதனே

அழகுள்ளசொல்ல

இளம்பிறையையும

கங்காசலதையும

பாமபையும

துள்ளலைத்தருமபடி

ஞடினசிவஞ்ஞமானே

சந்தமாக

பரிநி

மணவாழவுமபெண்ணுசையும

எனமுனோல்லபபட்ட

இச்சேர்முகஞ்ஞடிஞந்து

அமுந்திமுத்தி

வருந்தினே

காததருந்தி

நீ, எ. சே, ப. சேயிரது, சேரதுளை, உடம்படு பெய
யும உயிருவகுறைதன. துள, தா, என்ருதில், எகா
முத்தகாமும, டகாமாயின. புகஞ்ஞினாததே, எனக.சே,
முன்னிலையெவல். தினாத தினாததேன, சே, கொணமி
கூட்டு. ஞடி, விணபபெயா. மணயழிநுழந்தேன,
இனியெயித தாளெனல், கூறினது.

அய்ய

சேநலைத்தாநலைக்கப்பபா லெழுந்த செழுங்கழுக்கி
சேநலைத்தாநலைக்கருஞ்செந்திலாயசிறதை தீநெறியிற்
சேநலைத்தாநலைத்தோக்கருங்குமாராதிரியலிணைச
சேநலைத்தாநலைக்கத்தகுமோமெயத்திறங்கணமிமே.

சேல	கெண்டைமீன
சேறு, அலைத்து	சேநரை உழக்கி
அறு	அநிநின அ
அலைக்கப்பபா லெழுந்த	தினாகருமே லெழுந்த
செழுங்கழுக்கி	சிறந்தோங்கு கழுக்கி
தலைத்தாறு	அடிக்கலைக்கி
அலைக்கரும	அணைக்கினர்
செந்திலாய	திருச்செந்தினுதனே
சிறதை	(என) மனதானது
தீநெறியில்	தனமாக்கத்தில்
சேநலை	செல்லுதலையும
தாறு, அலை	அளவில் அருஞான திருநையும
தோக்கரும	நீக்கியருளும்
குமார	குமாரசுவாமியே
மெயத்திறம்	(உனது) அருளுண்மைமைய
கணமிமே	கணி அதுவே பரஞ்ஞரமமை
திரியலிணைச்சேநலை	உன்னல், உணாதல், செய தல், எனனுந் திரிகாண வி ணை வடிவாயெழும மனது
ஐத்தாறு	ஐம்புல அடவியின்புறநின அ
அலைக்கத்தகுமோ	வழிபறிப்பதுபோல வரு ததனாகுமோ.

சேநலை, எ. தகுமோ, ப ஐத்தாறு, ஐத்தாறு, என
வலித்துது. சேநலை, அருபெயர், கணமிம, தன்மைப
பன்மைவினையால்கூறியுமெயர். மெயத்திறம்கணமிமே
கொண்க. டு. திரியலிணை, பெயர்ச்சொச்சுநிப்படி. ஐம்
மனதைத் திருத்தியருளெனல், குறிப்பெச்சம். சேல்,
மொழிமாற்றம்.

தீர்ப்பாடுவா தண்புனததெயவமேயென்பா சேதததமா
தீர்ப்பாடுவா முதுநீர் ஓனகாயபவா செரதினைமேல
தீர்ப்பாடுவரி தழகணநிருகாரி ரபாசெபபுரசசெர
தீர்ப்பாடுவரி லிவாவல்லவா ரஞ்செயலகொள்ளவே.

தீர்ப்பாடுவா	(ரம)	வெரநியைததுதிககிருா
தண்புனததெயவமே		குளிர்புனமலாழதெயவமே
என்பா		எனமுாததுகூவுகிருா
சேததது	(யாரொணில)	கேடுள்ள
மாரதீர்ப்பாடு		மாவாணஞ் சூறுகிளையும
உவாமுதுநீர்		பழயஉவாதகடலின
பாடு		மடிந்தா
என		எனமுதேவாபுகழ
காயபவா	(அவவசாரை)	சினரதுசங்கரித்தவா
செரதினைமேல		சிவரததினைபபுனததில்
தீர்ப்பாடு		நீங்காதவள்ளிராயகியின
துவா		பவழத்திநிவரத
தீதழாணி		வாயைப்பாராதது
உருகாரி ரபா		மனமுருகிரினரவா
செபபுரா	(ரமரு)	உணமையுபதேகிகெ
செரதில்		திருசசெரதியே
தமபாடு		தமபதியாக
வரில	(கருதி)	வரதவாராயின
ரஞ்செயல		ரம்பாசவிருபபை
கொள்ளவே		நீக்கிஅடிமைகொள்ள
தீவா		தீததகவுடையவா
வல்லவா		கருணைவல்லவாராவா

தீவா, எ. வல்லவா, ப. மாரதீர்ப்பாடு, மாவும், தீர்ப்பாடு, என, எனமுமமைவிரிகெ. தீர்ப்பாடு, பண்பு, பண்பியாய் ரம. உவாமுதுநீர், தீவா, என்பன, மொழிமா ரம. பாசநீங்கலும், பகருவமோங்கலும், பகாரதமைகாணக, அன்பெனுமபாங்கி, ஆமநாயகிகரு, மனபுகழரதருள, வரதமைவருத்தது

செயல்வகைவாளை யிழைக்கோவிலைச்சிவஞ் சமுத்தச
செயல்வகைவாளை முனிகொண்ட லவாளியைத்தேவாரான
செயல்வகைவாளை முனை வேலையன்னவிச்சேயுறையுஞ்
செயல்வகைவாளை யுசுழ்செந்தில்வாழ்பவளசேலவிழியே

இச்சேயுறையும	இச்செவவேள, அமரதருளும
செய, அலம	உய இழுக்கல்பையை
வைவாளை	சினரதுவாளை மீன
உசுழ்செந்தில்	பாயப்படுதிருச்செந்தியில்
வாழ்பவள	வாழமானமநாயகியின
சேலவிழியே	கயலிநபிநாழிருகணனும
செய, லவஞ்	சிறப்பால்விளங்கும
ஐ	இரத்தினையும
வா, இளை	வாவும முகிலையும
இறை	பிராமணையும
கோவிலை	(இவன) ஆலயத்தாமனையும
சிவன	சிவனையும
ஆ, அமுதை	சிவன உண்டருசையும
செய, லவகை	வெநியுள, இலவகையின
வாள, ஐ	ஒளியும, அழகும
முனிகொண்டல்	ஒழித்த, இராமணையும
வாளியை	(அவ) இராமபாணத்தையும
தேவாரான	தேவாசேனாபதியையும
செயல், அங்கை	காவலபுரிக்கையில்
வாளை	வாணையும
முனைவேலை	கூடையுளவேலையும
அன்ன	போலஉறுவோருககின்ப
	மூம, உருதவருககுத தின
	பமுஞ்செயவனவாம

விழி, எ. அன்ன, ப. அன்ன, குறிப்பமுநா, வா, இளை, எனநபாலது, வருமொழி முதலிகாங்கெட்டு, வாஉன், எனமுடிந்தது. வாவளை, என வகாட்டம் படுமெய்யுடன் விரியும். தாளக்கா, என உருகாணக. கிமுதல், கியும, உமமையுமவிரிகக. இச்சே, கொண்டு கூட்டே, உமமையயன், இராமோருளஎனலிழையட்டினது;

சேலையிலாருதவனஞ்ஞல்மேருசகிசு ததவனனை
சேலையிலாருதிவனோரபவையாகிரதிரியச
சேலையிலாருமபாபரிபுசஞ்சகிசெனெனாமிச
சேலையிலாருதிநையிட்டனாதவகள சித்தவகளை

சேலை	அசோகமாநீழலை
இலா	உணர்விடமானசமணா
உரது, அ	உயாரத, அரத
வனஞ்ஞல்மேரு	வனகமுயிலேழிமடிய
சினததவன (சம்பரதாரகி)	செயித்தோனும்
உணசேல,	கணகளசேலையும
அபிலா	வேலையுமபோலும்
உரதி	கானயாறுள்ள
வனோரபவை	வனோரபவியளளிநாயகியின
அசு	மணவாளனுநானவேள
இரதிரியசசேலை	பருசேரதிரியசசெலவை
இலா	நீங்கினதபோதனருகமும
உமபா	தேவருகமும
ஆப	துன்பமவினைத்த
ரிபுசஞ்சு	ஞானசஞ்சுஅதஞ்சு
சிகெனும்	இறுககிககட்டின
இசசேலையில்	இப்பீதாமபாககசசையில்
ஆரும	ஆடவாமகளினைவரும
தவகளசித்தவகளை	தந்தமிருதயமுமுணதயும
திநையிட்டனா	கப்பமாகசசமாபபித்தா

ஆரும, எ. இட்டனா, ப. உரது, வினைத்தொகை. அ,
சுட்டி. வனோரபவை, தோகசுதி. கொள, கோள,
எனப்போல, செல, சேல, என. முதனீண்டு, தொழி
நெய்யாயிரமு. திருகரு, திருட்டி, திரிசயந்தி
ரது, தியானித்தலைச் செடபிசுது

சித்தத்தாங்கத்தாசித்தியெய்தத்திரிசுநர் தென்னாச
சித்தத்தாங்கத்தாசரத்தியேசெந்திலாயசலாச
சித்தத்தாங்கத்தாக்கணாசசெந்நகரதாதிவகனிஞ
சித்தத்தாங்கத்தாசேயாணத்தரத்திரியையே

அத்தா	(எவாக்கும்)	சுவாமியான
அங்கத்தாசரத்தியே	முழுளனுமபணிசிவகுமாரானே	
செந்திலாய	திருசெந்திரபதியோனே	
சலாசி	சமுத்திரத்தில	
தத்தாம	தந்தமவலித்திரம	
கத்து	கத்திககூவின்	
அக்கணாசசெந்ந	அகாணாசசநகரித்த	
கரதா	செவவேளே	
திவகன, திருசி	சந்திரன், பதிவினணை	
தத்து	தவழப்பபட்ட	
அங்கத்தா	திருவாங்கத்ததரியும	
சேய	(இவ்வரி) மகனாபிராமனும்	
ஆண	வேதங்கருமபூசித்த	
தரத்திரி	திருசெந்திரகோட்டிலவாழ	
இயே	சுவாமியே	
சித்தம	திருதயமானது	
தாங்கத்தா (நிலைபடாமல்)	அலைபோருபாளபலா	
அச்சிசீது	பூசைசெய்தே	
சித்தி, எய்த	முத்தியடையுபபடி	
திரிசுநர்	அலைநுதிநிசுநர்	
என	என்னகாரணம்	

திரிசுநர், எ. என, ப. அச்சிசீது, எனர் வினை
யெச்சம், திரிசுநர், எனனுமவினைகொண்டது. என,
எனனுமவினா, திகழ்ச்சிகஞ்சரிப்பு. அச்சிசீது, மொ
ழிமாறம். அததா, சித்தம், கொண்டுக்கூட்டு. சித்தம்
அடங்காதவா பூசையார் சித்திஇல்லையெனல் செப்பி
னது

திசிரிவலம்புரிமா ழகரி யா ழுருப தேசஞ்சொன்ன
திசிரிவலம்புரிசெய யாரிலஞ்சிசெந தூரகன்தர
திசிரிவலம்புரிவே அம்படை ததருள சேயதணியில்
திசிரிவலம்புரிசூடியவாநன அசேடியினே.

திசிரி	சகரா யுதத்தை
வலம்புரி	வலதுகையிலேகதின
மா ழகரி யா ழுரு	அரி, அரித ழகரியசிவனூரு
உபதேசஞ்சொன்ன	ஒங்கா முபதேசிகெப்பட்ட
திசிரி, (சுவாமிமலையான்)	திரு ஞாகததையும்
வலம்புரி, செய, ஆ	சங்குகள், வயலினிறையும
இலஞ்சி	திரு இலஞ்சிப்பதியையும்
செநதூர	திருசெநதியையும்
கன	மேகமதவழப்பட்ட
தரதிசிரி	திருசெநகோடடையும்
வலம்புரி	திருவலததையும்
புரிவே அம்ப	மற அரதலங்கையும
படைததருள	உரைவிடமாககொண்டருளின
சேய	செவவேளின
தணியில்	திருததணிகையில
திசிரி	(பசுமைபொனமையுள்) மூங்கிலில்
வலம்புரி	(வெணமையுள்) வலம்புரிமலை
சூடியவா	(தலைவன) சூடியன வரை
நன அ	(நம்படிவம் படிக்க) எனருளி நனருயிர் அ
சேடி	(இதவே) கடைப்பிடி.
இனே	(உடன் முதலிய) அரிததியமாம்—என ஆனம்

நாயகி அனபெனுமபாங்கிக கரிவிததவா றும—உலகெ
லாம வலம்புரி திருவடியை முடிசூடுநனமை இததி
ருததணிககனி விஞ்சைசகருகிலையெனர வா றும—
தலைவன, தலைவி, குறியீடு, உள்ளீடானவா றும, உயத
துணாக. சூடியவா, எ. நன அ, ப. சூடியவாறு, என
விரிகை, இன அ, எதிமரை குறிப்பப்பெயா. இருவ
கைக குறியீடும, ஒருவகையாலியம்பின து கோணக

சேடிவணங்குவனா ததோளென்பபுணாசேயவட
சேடிவணங்குதிருத்தணிகாவலினசெருககா
சேடிவணங்குகொடியிடையானையெனசெபபுமுலை
சேடிவணங்குதலைககளிநீர்த்ததுசெலலிலலே

இவணங்கு	இமமங்கையின
வனா ததோள	வனாயல்புணை தோள
சேடி, என	அழகுள்ளாளாழ
புணா	(முன வேண்டினபடி) எனபபுணாந்த
சேய	முருகோனே
வடசேடி	வடககின் விஞ்சையா
வணங்கு	வழிபடத்தகக
திருத்தணி	திருத்தணிகைக்கு
காவல்	தலைவனே
நினசெருககால்	உனதானந்தத்தால்
சேடி	(பகருவனா) சிறப்பித்தது
வணங்கு	(உன) வசப்படுத்தது
கொடியிடையானா	கொடியன இடையானா
எனசெபபு	எனபபுபோலுபதேசி
முலைசேடி	முலைஎனனுத்திட்டகியை
இவணம	இப்படி முதிசுருகைவாக
குத்தலைகளிற்று	(தற்போது) நான்ககனமுனது
இத்தது	(எனக்கு) பேரளித்தது
செல்ல	(இப்பேறு) எவருக்குமவருமளவும
நிலை	(இவாவசம்) நினருருவாய

நீ, எ. நில, ப. வணங்கு, வணக்குளன, செயப்பாட்டு
வினை ஆகுக. கொடியிடையானா, கொடுமையிலமுர
தானா, எனப்பொருளகநீரு. களிறு, உவம ஆகு
டையா. சேடி, என, எனபுன, கொழிமாநா. மனனரு
ளானமராயகி மரநெனபோலவாராக, கிண்பேரினப
மீள வினாக கிசைத்ததும், துன்னிய பாததையர்
நேயத்தவந் சிவந்தோர, பன்னிபனனுதலு மிப்பா
வினுடையனே,

செல்லையம்பொழில்சூழ்செந்திலாந்நீயானினை
செல்லையம்பொழிலெங்கணுமேரபவெனததெரித
செல்லையம்பொழிலங்கைகருடருமாநிழம்போர
செல்லையம்பொழிலாகவமாதுயிர்சேதிப்பதே

இறை	இறைவனே
கை	கைக்கபால்நிறைய
ஐயமேரப	பலிகொளஞ்முடடி
பொழிலெங்கணும	உலகெங்கும்
செல்ல	உலவாதொழி
என	எனஉணாதது
தெரிதத(அதனைததமது)	இரத்தததானினைததவரும
செல்ல, ஐயம்	துன்பமுமபயமும
பொழிலங்கைக்கு	பெரியழிலங்காபுரிக்கு
அருள	வருவித்தவருமான
திருமானிறப்போல	அரிதிருவினிறப்போல
செல், அல், (கருமைசெம்மையாய)	வருமமாலையில்
ஐயம்பு	ஐயுபுலவாளிகளும்
ஒழில்	(வருத்தி) ஒழிவில்
ஆகஅமது	அவவாணமராயகியுடலை
உயிர் (உளஞ்முடமும)	உயிருமதெனரலும
சேதிப்பதே	(உலவி) சிதைப்பதை
செல், அல்	மேகததை, அலைக்கும்
அம்பொழில்சூழ	அழகியசோலைசூழத்த
செந்திலாந்	திருச்செந்திர்செவவேள
அநியாந	அநிதருளுகிருணிலலை

செந்திலாந், எ. அநியாந, ப. இறை, அண்பைவிளி
கை, ஆகுபெயர், திருவுமரியும், எண்ணுமமை, மால்க
ருவமை. ஒழில், ஒழிவில்என, உயிர்மெயவிரிசு. இறை
முதலிய, மொழிமாறமு. அன்பெனுமபாங்கி அபக
ருவத் தானமா, துன்புறல் வேளுக்குத் தோனர
உணாததது

சேதிககணை ததுகளை தாகஞ் சோககிணை செல்வசெர்தி
சேதிககணை ததுநிலபெருசஞ் சோககமாலை
சேதிககணை ததுவரிதோயயில்கொடு செசோககவரதா
சேதிககணை ததுவருமாமமுலிதிருலிணையே

சேது	செவரத
திககணை	கருப்புவிடமதணை
துகளை தாகஞ்	சாமபாக்கிணை
சோககிணை செல்வ	கண்ணுள்ள செவகுமாரணை
செர்தி சே	செர்தி, செவவேணை
திககணை ததும	எண்டிசைமுதல்யாவும
நிலபெரு	நிலபெருநிருக்கவும
சுாங்கும	சுானதுடலை
சோங்குமால்	சோங்குததமருமரிபும
சே	(மகணை) பிமனும்
திகக	திசைகருமபடி
ரைதது	செந்ததழிதது
உவரிதோய	சமுததிரத்திசுமுழிசு
அயில்கொடு	வேல்கொண்டு
எச்சோகக	எண்ணக்கட்ட
வரதால்	(யமனூதா) வருமபோது
கணை ததுவரும	(அவருடன்) கணை ததுகொண்டுவரும
மாமமுலி	(இட) பெரியமனது
திருலிணையே	உககிணைலிணையே
சேதி	கண்டிததருளலவேண்டும

நீ, எ. சேதி, ப. ரை, என்ரு, செயவிணை அடி, ரைதது, என்செயப்பாட்டு விணையாயிற்று. அயில்கொடுசேதி என்சுட்டடுக. மால், சே. மாலும், சேயும், என் எண்ணுடமைவிரிகக. அயில்கொடு, முன்னுமுருபு. சேதிககணை தது, அவ்வழி, தமுலாததொடா. சேதி, பொழி மாரு அ. மனவாழைநீக்கியருளெனவின்ருது.

திருவாவனகபுரிவாயினீ ககசகிகரிஞ்சுச
 திருவாவனசமுனியைவெனேருயதென நிசைத்திருசெ.
 திருவாவனமயிலோயநதகாலமெனசிரதைவைககத
 திருவாவனநி னநிருவானதண்டைத்திருவடியே

புரி (விடையத்தினமோக)	திசசையையும
வாயில	ஐம்புலாதிசையும
நீக்க	அகநியருள
திருவா	வல்லோனே
அனக	நினைமலனே
சிகரி	(வருசம்) கிவருசம்போலும்
வெருசம்	(எனது) நெருசுகிராமங்களை
திரு	நீக்கிச்சத்திசெய
வா	(என்னுள்) வருவாய
வனசமுனியை	தாமனாயிரபிரமண
வெனேருய	செய்ததோனே
தெனநிசை	தெருகுத்திசையினுள்ள
திருசெசரதில்	திருசெசரதூரை
தவா	நீங்காதமரும
வனமயிலோய்	அழகியமயிலாருடனே
அரதகாலம்	உயிரினில் ஒழிக்கையில்
எனசிரதை	எனசிரதணையை
வைகக (ஒருவழிப்படுத்தி)	சோப்பதரு
நினைநிருவான	உனதுசிரப்பான
தண்டை	தண்டைஅணியும
திருவடியே	திருவடிக்களே
திருவாவன	(நமக்கு) புகவிடமாவன

திருவடி, எ. திருவ, ப. திருவா, அனக, திருவடி,
 மொழிமாறா, சிகரிநெருசம், உவமைத்தொடை, திரு,
 வா, முன்னிலைவல். நீக்க, வினையெச்சம், திருவா,
 என்னும், வினைக்குறிப்பப்பெயர் வினையொண்டது.
 அரதத தெனசிரதை நினைதடி யடைதல் வேண்டிமெ
 னல் கூறினது.

திருகணையம்போதிருளோருசுபோருசுமோதிருமால்
திருகணையம்போசெய்யவேலோவிலோசுநதெனையந்த
திருகணையம்போருகணைநீர்நின்பாரிதெனனுலகெய்த
திருகணையம்போவுணாததோனகிலப்பி, சிறுமிதொ

திருகணை	திருகணையுள்ள
அம்போதிருளோ	(வீரவீர) சமுத்திராங்கையும
சுருசுமோ	(ஒலியில்) தாளததையும
சுருசுமோ	(முனிவில்) விஷததையும
திருமால்	(மாயததில்) திருமாலையும
திருகணையம்போ	(வேகததில்) அழகுளகையம்பையும
செய்யவேலோ	(கூசமயிர்) செவவேலையும
வில்	(எய்கிற வஞ்சவனாவில்) விலையும
தசனம்	(உவமை) ஒழித்தசமணனாயும
தெனைய	(கூச) பாண்டியனது
அங்கத்திருகணை	உடலிலெவபபையும
	முதுகினகூணையும
நம், கத்திருகணை	(முத்தி) சூனியமனப்பதரிமிருகணையும
அம்போருகணை	செந்தாமரைக கையினும
நீர்நி	(சுத்தமார்க்கம்) திருநீர்நிநும
இன்	(பஞ்சாட்சரம்) பத்தியினும
மாநி	ஒழித்து
தெனனூல்	தமிழனூலான
கிவபத்தி	கிவபத்தி விலைகரும
ருகரு	திருகருவேதமெனாரதேவாரத்தை
கிபம்போக	(பாசமைய) சந்தேகநிலிவாததியாக
உரைத்தோன	(சம்பந்தமாகி) திருவாயம்பலாரதருகணைதென
கிலம்பில் அருதினம்	வழுத்திப்புலம்பினால்
சிறும, இத்தெருகே	என்கருதிப்பவமஒழியும

திரு, எ, சிறும, ப. ஒவ்வின் ததொகை, ஒழித்தத என
விரியும. தென்னனங்கத்திருகணை, எனந்தருகு, பாண்ட
டியனுடல் வெவபபையும. முதுகினகூணையும, சூனி
யமே, முத்தி, எனப்பிதரி யிருகணையையும, எனமு
பபயனவந்தகருகணை. கிலம்பிலென ரவினைபெச்சம்,
சிறுமஎன னுமபிநிவினைகொண்டது. குதியால்குதிப
வந்தொலையுமஎனலெனானது.

சிறுமிசகுமாரிகா லீடபகாசசிறையுயிரததுச
 சிறுமிசகுமாரி ணமென னீருயலி செநதினைமேல
 சிறுமிசகுமாரி புணாததிரி னேருசகிலேவடடுவெனச
 சிறுமிசகுமாரி வணிமுடியா னமசைசீடிகதே

சிறு, உமிசகு	சுற அமி பளவேனும்
பகா	(பிரருகு) இடடுணைமனநகைமன்
மாரிகா லீ	மாமடே பாலரி பவனோ
செநதினைமேல	செவரத்தினைபபுசத்தில
சிறுமிசகு	வளளிநாயகிசகு
மாபு	மாபினவழியை
உணாததிரி னேருச	காழியிரததிரி னரவனும்
சிலேவடடுவென	விலேவடககண்ணப்பா
எச்சில	உள்ளமுதலுணவை முன
	ருசித்ததிரிவேதித்ததளச்சிலை
து	உவப்புடனுடைருளிய
மிசகும	மேனமையாக
அக	பாமபுனை
அணிமுடியா ன	அணியமுடிச்சிலைது
மகன	குமாரனுமானசெவவேளின்
சீடிகதே	திருவடிபையகதருதி
சிறை	அழிச்சுறும்
உயிர	பிராணனாககு
தச்சில	ஒதுக்கிடமுமாமிறவுடலில்
அமி	அமமலெழுநகணத்தம்
குமா	குமாராசவாமியே
சாணம (உனககு)	அடைக்கலம்
எனனீ	எனமுசொல்லுவீ
உயலி (சுறத்திரி)	செல்லுவீ

நீ, எ. உயலி, ப. பகா, மாரிகா லீ, பெயரிடா
 அ. து, எனனும் வினைதொலை, முடியா னரான
 பெயாடுகாண்டது. சிறைஎன அமவினைதொலை, துச
 சில, என்ருடையாடுகாண்டது. அமி, எனனுவினைபெயச
 சம இசையெச்சம. அமமலினுருசெவவேளை மருவாதி
 ருமெனலசொன்னது.

சோங்காரகமமுமோதுதிசீர்செவகைகொண்ட
சோங்காரகபருகரத்தேசிகசெரதினைமேர
சோங்காரகதனகிரிதோயகரதசெரதமிழநூர
சோங்காரகவினோதவெண்பாக்ககிவ்வீதிவினையே

சோம

கார, கம, அர,

மோதுதிசீர்

செவகைகொண்ட

சோங்கா

ஆகமா

உகரத்தேசிக

செரதினைமேல்

சோ

அங்காரக

தனகிரிதோய

உகரத

செரதமிழநூல்

சோங்க

பாக்கவினோத

என்பாக்கரு

இவ்வீதிவினையே

கல்பபையையும

முதல்தலையறுமடி

தாக்கினசக்காசதையும

சிலரதகையிலேரதி

திருவாங்கததரியும

ஆகமாதியுணாததசிலனும

வீருமபததகுமழகனே

செரதினைகாததருளின

சீராதவளளிராயகியின

சாரதணியப்பட்ட

தண்டலதழுவும

கந்தசுவாமியே

செவவியதமிழப்பனுவலின

சோமுதலெட்டுறுப்புசுருரியபாவலனே

கீதஉல்லாசனே

எனறுதிபபவருக்கு

கொடியவினைகூடுவதிவ்வீ

தீவினை, எ. இவ்வீ, ப, சோ, ஆகுபெயர். சோம, குகரி,
சோங்கா, ஆகமா, என்பவருநிடை, எண்ணுமமைவிரிகக.
ஆரமுநீரப்பொருள். துதிப்பவருக்குத தொல்வினை
தொலைபுமெனவெண்ணது.

தீவினையுடையவர்தோடதனினபெய்ததீபகரகர
தீவினையுடையவர்தாடுதீபதனஞ்செந்தினமேல
தீவினையுடையவர்தாடுதீபதனஞ்செந்தினமேல
தீவினையுடையவர்தாடுதீபதனஞ்செந்தினமேல

செந்தின	சிவரத்தினவினவால்
பேல	மேலாயுயரது
தீவின	(தா) தீவுபோலத்தோனமும
அயுய	(சுருபு) பகமுள்ள
புனமா	தினப்புததலைவி
கொழுந	மணவாளனும
செந்தின	அழகியபொன்னி ஆகுசிறந்த
கவின	(ஆனந்தமனனும) தியாகத்தை
அரு(யான, எனது, என்னுமிருபரையும) ஒழித்த	
அடியாரு	அன்பருக்கு
அருள	கொடுத்தருளும
பெருஞ்செல்வனுமே பேரின்பசெல்வனுமானவேருக	
தீவில்	அறிவின் ஒளியால் [கு
ரை, அரு	ரைதலுமமறதியுமுள
கினர்தீ	கோபந்தோர்த
அந்தின	(சுருதமன) திருதயத்தின
மெய்ததீபம்	உணமைவிளகதை
அந்தர்தீவின	மமதுதீவினயாகிய
அல், கிவ	திருள, அகலுமபடி
நந்தாது	பங்காமல்
எடுத்தனம்	எந்திகொண்டோம

நாம, எ. எடுத்தனம், ப. அயுய, பெயரெச்சு குறி
பு, கருத்தி ஆகுசிறந்த; என, கீர்தாவது, முடிசுக்கு
சொல்லும், வருவிக. ரை, முதனில் வினபு பெயர்.
ரையும், அருமும், என, என்னுமமை விரிசு மா, அ
ஆகுபெயர். கவு, தொழிபெயர். செந்தின, சென்னி
கூட்டு. குறி, குணம், நேயம், நீவதிருகுறில் நி
கூழ்த்தினவாறுகாணம்.

செல்வரதிமூலமலரெஞ்சமேயவனெரியவமினனூர்
செல்வரதிமூலமதினமைதீரகருமவெங்குநழிவரஞ்ச
செல்வரதிமூலதிருநகையிலவேரினகாதகசெல்வி
செல்வரதிமூலமணவாளனலஞ்சுதிருவடியே

செஞ்சமே	மணமே
மூலம (திருஅவதாரமான)	சீகாழியில்
செல்	செனழி
அவன்	(சமடரதாரன்) அசசெவவேளை
வரதி	(அதுதினம்) வழி-டுதியேல்
தெய்வமின	தெய்வதயாணியின்
னாசெல்	(கருணையென) உலர்வுமேகம்
வரது	(நமமில்) வரதுசோரது
சீகமூல	(மது) பாவததையும
நமதினமை	நமதருஞ்ஞானததையும
தீரகரும	நீர்கியருஞ்ஞம
வெங்குநழிவரஞ்சு	வெங்குநழிவரஞ்சு
செல்வரதி	(நமமில்) வருமாககிணைய
திருநகையிலவேல்	அழகியவைவேலாயுதம்
மூலம்	தடைததருஞ்ஞம
தினகாதத	தினையகாவலசெய்த
செல்வி	சிறப்புளவளளிநாயகியால்
செல்வரதிமூலம்	சகலசெல்வமுமோங்கும
மணவாளன்	(திருவா) மணவாளஞ்ஞசெவவேளை
திருவடியே	திருவடிததாமனையை
நல்கும	(நமசகு) தருதருளசெய்யும

மணவாளன், எ. நல்கும, ப. திரும, மிச, வரதி, அஞ்
பெயர். மூலம், மூலம், எனக். கூறழிவரஞ்சு, கூறழிவ
ருமென்ன, முன்னுதாரகருக. அவன், அருணைன், ஐவி
ரிசு. நல்கும, பட்டாசகை எதிரகாலமு. அ. செஞ்சமே,
செல், அவன், வரதி, நல்கும, என்பன், மொழிமாநழி,
தெய்வதயாணியால் ஞானமும், வேலிலநமகவாதை ஒ
ழிவும, வளளிநாயகியாந செல்வமும், மணவாளஞ்ஞ
திருவடியடைவும, வகுததவாறுகாண்க,

